Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (CE) NR. 854/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 29 aprilie 2004

de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman

(JO L 139, 30.4.2004, p. 206)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004	L 165	1	30.4.2004
►M2	Regulamentul (CE) nr. 2074/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005	L 338	27	22.12.2005
►M3	Regulamentul (CE) nr. 2076/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005	L 338	83	22.12.2005
►M4	Regulamentul (CE) nr. 1663/2006 al Comisiei din 6 noiembrie 2006	L 320	11	18.11.2006
►M5	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
►M6	Regulamentul (CE) nr. 1021/2008 al Comisiei din 17 octombrie 2008	L 277	15	18.10.2008
►M7	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
►M8	Regulamentul (UE) nr. 505/2010 al Comisiei din 14 iunie 2010	L 149	1	15.6.2010
►M9	Regulamentul (UE) nr. 151/2011 al Comisiei din 18 februarie 2011	L 46	17	19.2.2011
►M10	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 739/2011 al Comisiei din 27 iulie 2011	L 196	3	28.7.2011
►M11	Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013	L 158	1	10.6.2013
►M12	Regulamentul (UE) nr. 218/2014 al Comisiei din 7 martie 2014	L 69	95	8.3.2014
►M13	Regulamentul (UE) nr. 219/2014 al Comisiei din 7 martie 2014	L 69	99	8.3.2014
►M14	Regulamentul (UE) nr. 633/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014	L 175	6	14.6.2014
►M15	Regulamentul (UE) 2015/2285 al Comisiei din 8 decembrie 2015	L 323	2	9.12.2015
►M16	Regulamentul (UE) 2017/1979 al Comisiei din 31 octombrie 2017	L 285	6	1.11.2017

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 854/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 29 aprilie 2004

de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală.

▼M1

(1a) Prezentul regulament se aplică în completarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a verifica conformitatea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele referitoare la sănătatea animală și la bunăstarea animalelor ([1]).

▼B

(2) Prezentul regulament se aplică numai activităților și persoanelor care țin de domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 853/2004.

(3) Realizarea controalelor oficiale în temeiul prezentului regulament nu aduce atingere răspunderii juridice primare a operatorilor din sectorul alimentar, care constă în asigurarea siguranței alimentelor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor generale și a cerințelor generale ale legislației comunitare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor și de stabilire a procedurilor privind siguranța alimentelor ([2]), și răspunderii civile sau penale care decurge din nerespectarea obligațiilor acestora.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin:

▼M1

_____

▼B

(c) „autoritate competentă”: autoritatea centrală a unui stat membru competentă pentru efectuarea unor controale veterinare sau orice altă autoritate căreia i-a fost delegată această competență;

([1]) JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

([2]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1642/2003 (JO L 245, 29.9.2003, p. 4).

▼M1

_____

▼B

(f) „medic veterinar oficial”: un medic veterinar autorizat, în temeiul prezentului regulament, să acționeze în această calitate și numit de către autoritatea competentă;

(g) „medic veterinar desemnat”: un medic veterinar desemnat de către autoritatea competentă în vederea punerii în aplicare pentru aceasta din urmă a controalelor oficiale specifice în exploatații;

(h) „personal auxiliar oficial”: personal auxiliar autorizat, în temeiul prezentului regulament, să acționeze în această calitate, numit de autoritatea competentă și care lucrează sub autoritatea și responsabilitatea unui medic veterinar oficial;

și

(i) „marcă de sănătate”: marcă indicând, în cazul în care este aplicată, că au fost efectuate controale oficiale în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Se aplică, de asemenea, definițiile stabilite de următoarele regulamente, în cazul în care este necesar:

(a) Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

(b) definițiile de „subprodus animal”, „EST” (encefalopatii spongiforme transmisibile) și „material cu riscuri specificate” menționate în Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a regulilor sanitare privind produsele secundare animale care nu sunt destinate consumului uman ([1]);

▼M1

(b)*a* Regulamentul (CE) nr. 882/2004;

▼B

(c) Regulamentul (CE) nr. 852/2004, cu excepția definiției pentru termenul „autoritate competentă”

și

(d) Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

CAPITOLUL II

CONTROALE OFICIALE PRIVIND UNITĂȚI COMUNITARE

Articolul 3

Autorizarea unităților

▼M1

(1) Autoritățile competente aprobă unitățile dacă și în modul specificat în articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

▼B

(2) În ceea ce privește navele fabrică și navele frigorifice sub pavilionul unui stat membru, se pot prelungi, după caz, perioadele maxime de trei și șase luni privind autorizarea condiționată a altor unități. Cu toate acestea, durata unei autorizații condiționate nu poate fi mai mare de douăsprezece luni în total. Inspecțiile acestor nave se efectuează în conformitate cu anexa III.

([1]) JO L 273, 10.10.2002, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 813/2003 al Comisiei (JO L 117, 13.5.2003, p. 22).

▼B

(3) Autoritatea competentă dă tuturor unităților desemnate, inclusiv celor care au obținut o autorizație condiționată, un număr de autorizație, căruia i se pot adăuga coduri pentru a indica tipurile de produse de origine animală fabricate. În ceea ce privește piețele cu ridicata, la numărul de autorizație se pot adăuga numere secundare care să indice unitățile sau grupurile de unități de vânzare sau de fabricare a produselor de origine animală.

(4) ►M1 ——————— ◄

(c) Pentru piețele cu ridicata, autoritatea competentă poate retrage sau suspenda autorizația pentru anumite unități sau grupuri de unități.

(5) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică de asemenea:

(a) unităților care au început introducerea pe piață a produselor de origine animală la data aplicării prezentului regulament sau după această dată

și

(b) unităților care introduc deja pe piață produse de origine animală, dar care nu erau supuse unei obligații precedente de autorizare. În acest caz, vizita la fața locului a autorității competente necesară în temeiul alineatului (1) se efectuează imediat ce este posibil.

Alineatul (4) se aplică, de asemenea, unităților desemnate care au introdus pe piață produse de origine animală în conformitate cu legislația comunitară imediat înainte de aplicarea prezentului regulament.

▼M1

_____

▼B

Articolul 4

Principii generale în domeniul controalelor oficiale privind toate produsele de origine animală care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament

(1) Statele membre se asigură că operatorii din sectorul alimentar oferă toată asistența necesară pentru a garanta punerea în aplicare în mod eficient a controalelor oficiale de către autoritatea competentă.

Acestea asigură, în special:

— accesul la toate clădirile, spațiile, instalațiile sau alte infrastructuri;

— prezentarea oricărui document sau registru cerut în temeiul prezentului regulament sau pe care autoritatea competentă îl consideră necesar pentru a evalua situația.

(2) Autoritatea competentă efectuează controale oficiale pentru a se asigura că operatorii din sectorul alimentar respectă cerințele prevăzute în:

(a) Regulamentul (CE) nr. 852/2004;

(b) Regulamentul (CE) nr. 853/2004

și

(c) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.

▼B

(3) Controalele oficiale menționate la alineatul (1) cuprind:

(a) audituri privind buna practică de igienă și procedurile bazate pe analiza riscurilor și puncte critice de control (HACCP);

(b) controalele oficiale definite în articolele 5–8

și

(c) orice sarcină specială de audit stabilită în anexe.

(4) Auditurile privind buna practică de igienă verifică dacă operatorii din sectorul alimentar aplică în mod curent și corect procedurile privind cel puțin următoarele puncte:

(a) controalele informațiilor privind lanțul alimentar;

(b) proiectarea și întreținerea spațiilor și echipamentelor;

(c) igiena preoperațională, operațională și postoperațională;

(d) igiena personalului;

(e) pregătirea în domeniul igienei și al procedurilor de lucru;

(f) lupta împotriva dăunătorilor;

(g) calitatea apei;

(h) controlul temperaturii

și

(i) controalele mărfurilor alimentare, care intră și ies din unitate, și ale documentelor care le însoțesc.

(5) Auditurile privind procedurile bazate pe sistemul HACCP verifică dacă operatorii din sectorul alimentar aplică aceste proceduri în mod permanent și corect, având în mod special grijă ca procedurile să ofere garanțiile definite în secțiunea II din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 853/2004. Acestea stabilesc, în special, dacă procedurile oferă garanții, în măsura posibilului, că produsele de origine animală:

(a) sunt în conformitate cu criteriile microbiologice stabilite în cadrul legislației comunitare;

(b) sunt în conformitate cu legislația comunitară privind reziduurile, contaminanții și substanțele interzise

și

(c) nu prezintă riscuri fizice cum ar fi corpurile străine.

În cazul în care, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 852/2004, un operator din sectorul alimentar recurge la procedeele indicate în ghidurile pentru aplicarea principiilor sistemului HACCP în loc să-și stabilească propriile proceduri specifice, controlul trebuie să verifice dacă aceste ghiduri sunt utilizate corect.

(6) Verificarea respectării cerințelor Regulamentului (CE) nr. 853/2004 privind aplicarea mărcilor de identificare se efectuează în toate unitățile desemnate în conformitate cu regulamentul menționat, pe lângă controlul respectării altor cerințe din domeniul trasabilității.

(7) În ceea ce privește abatoarele, unitățile de manipulare a vânatului și secțiile de tranșare care comercializează carne proaspătă, sarcinile de audit prevăzute la alineatele (3) și (4) sunt puse în aplicare de către un medic veterinar oficial.

▼B

(8) La punerea în aplicare a sarcinilor de audit, autoritatea competentă urmărește, în mod special:

(a) să se asigure că, în toate etapele procesului de producție, personalul și activitățile acestuia în unitate respectă cerințele relevante ale regulamentelor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b). Pentru a-și completa controlul, autoritatea competentă poate efectua controale de aptitudine pentru a se asigura că, din punctul de vedere al competențelor, personalul respectă parametrii specificați;

(b) să verifice toate înregistrările relevante ale operatorilor din sectorul alimentar;

(c) să preleve eșantioane pentru analizele de laborator, în cazul în care este necesar

și

(d) să justifice elementele luate în considerare și rezultatele auditului.

(9) Natura și intensitatea sarcinilor de audit privind fiecare unitate sunt în funcție de riscul estimat. În acest sens, autoritatea competentă evaluează periodic:

(a) riscurile pentru sănătatea publică și, după caz, pentru sănătatea animală;

(b) în cazul abatoarelor, aspectele legate de bunăstarea animalelor;

(c) tipul de prelucrare efectuat și rezultatele acesteia

și

(d) înregistrările anterioare ale operatorului din sectorul alimentar în ceea ce privește respectarea legislației privind alimentele.

Articolul 5

Carne proaspătă

Statele membre asigură efectuarea controalelor oficiale privind carnea proaspătă în conformitate cu anexa I.

1. Medicul veterinar oficial realizează sarcinile de inspecție în abatoarele, unitățile de prelucrare a vânatului și secțiile de tranșare care comercializează carne proaspătă, în conformitate cu cerințele generale prevăzute la anexa I capitolul II secțiunea I și cu cerințele specifice din secțiunea IV, în special în ceea ce privește:

   (a) informațiile privind lanțul alimentar;

   (b) inspecția *ante-mortem*;

   (c) bunăstarea animalelor;

   (d) inspecția *post-mortem*;

   (e) materialele cu riscuri specificate și alte subproduse de origine animală

   și

   (f) testele de laborator.

▼B

2. Marcarea privind sănătatea pentru carcasele de ungulate domestice, de vânat de crescătorie, mamifere altele decât lagomorfele, de vânat mare sălbatic precum și semicarcasele, sferturile și bucățile rezultate din porționarea semicarcaselor în trei bucăți mari se efectuează în abator și în unitățile de prelucrare a vânatului în conformitate cu anexa I capitolul III secțiunea I. Mărcile de sănătate sunt aplicate de către medicul veterinar oficial sau cu responsabilitatea acestuia imediat după controalele oficiale în cazul în care acestea nu au constatat nici una dintre neregulile care pot transforma carnea în carne improprie pentru consumul uman.

3. După ce a efectuat controalele prevăzute la punctele 1 și 2, medicul veterinar oficial ia măsurile corespunzătoare enunțate în anexa I secțiunea II, în special în ceea ce privește:

   (a) comunicarea rezultatelor inspecției;

   (b) deciziile privind informațiile referitoare la lanțul alimentar,

   (c) deciziile privind animalele vii;

   (d) deciziile privind bunăstarea animalelor

   și

   (e) deciziile privind carnea.

4. Personalul auxiliar oficial poate asista medicul veterinar oficial la efectuarea controalelor derulate în conformitate cu anexa I secțiunile I și II, așa cum este specificat în secțiunea III capitolul I. În acest caz, aceștia funcționează în cadrul unei echipe independente.

5. (a) Statele membre se asigură că dispun de un număr suficient de agenți oficiali pentru efectuarea controalelor oficiale a căror necesitate este menționată în cadrul anexei I cu frecvența prevăzută în secțiunea III capitolul II.

   (b) Se monitorizează un demers bazat pe riscuri pentru evaluarea numărului de agenți oficiali a căror prezență este necesară pe linia de sacrificare a unui anumit abator. Acest număr este stabilit de către autoritatea competentă și este suficient pentru a permite respectarea tuturor cerințelor prezentului regulament.

6. (a) Statele membre pot autoriza personalul din abatoare să participe la controalele oficiale, autorizându-l să realizeze, sub îndrumarea medicului veterinar oficial, anumite sarcini specifice legate de producția de carne de pasăre și de lagomorfe, în conformitate cu anexa I secțiunea III capitolul III partea A. În acest caz, acestea asigură că personalul care efectuează aceste sarcini:

      (i) este calificat și urmează o formare profesională în conformitate cu aceste dispoziții;

      (ii) lucrează independent de personalul de producție

      și

      (iii) notifică orice deficiență medicului veterinar oficial.

   (b) Statele membre pot, de asemenea, autoriza personalul din abatoare să procedeze la o eșantionare specifică și la testări în conformitate cu anexa I secțiunea III capitolul III partea B.

▼B

7. Statele membre se asigură ca medicii veterinari oficiali și personalul auxiliar oficial să fie calificați și să urmeze o formare profesională în conformitate cu anexa I secțiunea III capitolul IV.

Articolul 6

Moluște bivalve vii

Statele membre se asigură ca producția și introducerea pe piață a moluștelor bivalve, a echinodermelor, a tunicierilor și a gasteropodelor marine să fie supuse unor controale oficiale așa cum sunt prevăzute la anexa II.

Articolul 7

Produse pescărești

Statele membre asigură efectuarea unor controale oficiale privind produsele pescărești în conformitate cu anexa III.

Articolul 8

Lapte crud și produse lactate

Statele membre asigură efectuarea unor controale oficiale privind laptele crud și produsele lactate în conformitate cu anexa IV.

▼M1

———————

▼B

CAPITOLUL III

PROCEDURI REFERITOARE LA IMPORTURI

▼M1

Articolul 10

Pentru a asigura aplicarea uniformă a principiilor și condițiilor stabilite la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și a titlului VI, capitolul II din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 se aplică procedurile stabilite de prezentul capitol.

▼B

Articolul 11

Lista țărilor terțe și a părților din țările terțe de unde este autorizat importul anumitor produse de origine animală

(1) Produsele de origine animală sunt importate numai dintr-o țară terță sau dintr-o parte a unei țări terțe înscrise pe o listă întocmită și actualizată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2).

▼M1

(2) O țară terță figurează pe aceste liste numai dacă în țara respectivă a avut loc un control comunitar care demonstrează că autoritatea competentă oferă garanțiile necesare specificate în articolul 48 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004. Cu toate acestea, o țară terță poate figura pe aceste liste fără ca un control comunitar să fi avut loc dacă:

▼M1

(a) riscul stabilit în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 nu îl justifică și

(b) se stabilește, la luarea deciziei de a adăuga o anumită țară terță pe o listă în conformitate cu alineatul (1), că alte informații indică faptul că autoritatea competentă furnizează garanțiile necesare.

▼B

(3) Listele întocmite în conformitate cu prezentul articol pot fi combinate cu alte liste stabilite în scopuri privind sănătatea publică sau sănătatea animală.

▼M1

(4) La elaborarea sau actualizarea listelor se acordă o atenție deosebită criteriilor enumerate la articolele 46 și 48 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004. De asemenea, se are în vedere:

▼B

(a) legislația țării terțe privind:

(i) produsele de origine animală;

(ii) utilizarea medicamentelor de uz veterinar, inclusiv normele privind interdicția sau autorizarea acestora, distribuția, introducerea acestora pe piață și normele în domeniul gestionării și inspectării

și

(iii) prepararea și utilizarea furajelor, inclusiv procedurile privind utilizarea aditivilor și prepararea și utilizarea furajelor cu conținut medicamentos, precum și calitatea igienică a materiilor prime utilizate pentru prepararea furajelor și a produsului finit;

▼M1

_____

▼B

(i) condițiile de igienă, aplicate efectiv produselor de origine animală destinate Comunității, în timpul producției, fabricației, manipulării, depozitării și expedierii;

(j) orice experiență câștigată în domeniul comercializării produsului care provine din țara terță și rezultatele controalelor efectuate eventual la import;

(k) rezultatele controalelor comunitare efectuate în țara terță, și în special rezultatele evaluării autorităților competente, și măsurile luate de către autoritățile competente pe baza recomandărilor care le-au fost comunicate în urma unui control comunitar;

(l) existența, punerea în aplicare și comunicarea programelor aprobate de luptă împotriva zoonozelor

și

(m) existența, punerea în aplicare și comunicarea unui program aprobat de supraveghere a reziduurilor.

▼B

(5) Comisia adoptă măsurile necesare pentru ca publicul să aibă acces la versiunile actualizate ale tuturor listelor întocmite sau actualizate în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 12

Lista unităților din care este autorizat importul anumitor produse de origine animală

(1) Produsele de origine animală pot fi importate în Comunitate numai în cazul în care au fost expediate din unități înscrise pe listele întocmite și actualizate în conformitate cu prezentul articol, în cazul în care au fost obținute sau preparate în astfel de unități, cu excepția:

(a) cazului în care s-a hotărât, după caz, în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (2), că garanțiile oferite de o anumită țară terță în ceea ce privește importul anumitor produse de origine animală sunt de așa natură încât procedura prevăzută de prezentul articol nu este necesară în vederea asigurării respectării cerințelor alineatului (2)

și

(b) cazurilor menționate la anexa V.

De asemenea, carnea proaspătă, carnea tocată, preparatele din carne, produsele din carne și carnea separată mecanic (MDM) pot fi importate în comunitate numai în cazul în care au fost produse din carne obținută în abatoare și secții de tranșare care sunt înscrise pe listele întocmite și actualizate în conformitate cu prezentul articol sau în unități comunitare desemnate.

(2) O unitate poate fi înscrisă pe o astfel de listă numai în cazul în care autoritatea competentă din țara terță de origine oferă garanții:

(a) că respectiva unitate, precum și orice unitate care manipulează materii prime de origine animală utilizate la fabricarea produselor de origine animală în cauză, respectă cerințele comunitare relevante, în special cele din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 sau cele care au fost definite ca echivalente cu aceste cerințe cu ocazia luării deciziei de a se adăuga această țară terță pe lista pertinentă în conformitate cu articolul 11;

(b) că un serviciu oficial de inspecție din această țară supraveghează unitățile, și pune la dispoziția Comisiei, în cazul în care este necesar, toate informațiile relevante privind unitățile furnizoare de materii prime

și

(c) că acest serviciu dispune de o putere efectivă pentru a împiedica unitățile să exporte în Comunitate în cazul în care acestea nu respectă cerințele menționate la litera (a).

(3) Autoritățile competente din țările terțe înscrise pe listele întocmite și actualizate în conformitate cu articolul 11 oferă garanții că listele cu unitățile menționate la alineatul (1) sunt întocmite, actualizate și comunicate Comisiei.

▼B

(4) (a) Comisia adresează periodic, către punctele de contact pe care le-au desemnat statele membre în acest sens, notificări privind listele noi sau actualizate pe care le primește de la autoritățile competente din țările terțe interesate, în conformitate cu alineatul (3).

(b) În cazul în care, în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la data notificării Comisiei, nici un stat membru nu se opune listei noi sau actualizate, este autorizat importul din unitățile care sunt menționate pe această listă, în termen de zece zile lucrătoare de la data la care Comisia a făcut publică lista.

(c) De fiecare dată când cel puțin un stat membru prezintă observații în scris sau când Comisia consideră că este necesar să modifice o listă ținând seama de anumite informații relevante, cum sunt rapoartele încheiate după inspecțiile comunitare sau o notificare în cadrul sistemului rapid de alertă, Comisia informează toate statele membre în această privință și înscrie problema pe ordinea de zi a următoarei ședințe a secțiunii competente a Comitetului permanent pentru lanțul alimentar si sănătatea animală, pentru ca acesta să hotărască, după caz, în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (2).

(5) Comisia asigură ca versiunile actualizate ale tuturor listelor să fie accesibile publicului.

Articolul 13

Moluște bivalve, echinoderme, tunicieri și gasteropode marine vii

(1) Sub rezerva articolului 12 alineatul (1) litera (b), moluștele bivalve, echinodermele, tunicierii și gasteropodele marine vii provin din zone de producție din țări terțe care sunt înscrise pe listele întocmite și actualizate în conformitate cu articolul 12.

(2) Cerința din alineatul (1) nu se aplică pectinidelor recoltate în afara zonelor de producție clasificate. Cu toate acestea, controalele oficiale privind pectinidele au loc în conformitate cu anexa II capitolul III.

(3) (a) Înainte de întocmirea listelor menționate la alineatul (1), se iau în considerare, în special, garanțiile pe care le poate oferi autoritatea competentă din țara terță în ceea ce privește conformitatea cu cerințele din prezentul regulament privind clasificarea și controlul zonelor de producție.

(b) Înainte de întocmirea listelor menționate, are loc o misiune de inspecție comunitară la fața locului, cu excepția cazului în care:

(i) riscul determinat în conformitate cu articolul 18 punctul 18 nu justifică acest lucru

și

(ii) în momentul în care se hotărăște inspecția unei zone de producție anume dintr-o listă în conformitate cu alineatul (1), se consideră că alte informații arată că autoritatea competentă oferă garanțiile cerute.

▼B

(4) Comisia ia măsurile necesare pentru ca publicului să îi fie accesibile versiunile actualizate ale tuturor listelor întocmite sau actualizate în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 14

Documente

(1) În cazul în care sunt importate în Comunitate, loturile de produse de origine animală sunt însoțite de un document care răspunde cerințelor menționate la anexa VI.

(2) Documentul atestă că produsele respectă:

(a) cerințele menționate pentru produsele în cauză în temeiul Regulamentului (CE) nr. 852/2004 și Regulamentului (CE) nr. 853/2004 și toate dispozițiile echivalente cu aceste cerințe

și

▼M1

(b) orice condiții specifice pentru importuri stabilite în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

▼B

(3) Documentele pot include detalii cerute de alte dispoziții comunitare privind sănătatea publică și animală.

(4) Pot fi acordate derogări de la alineatul (1) în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (2), în cazul în care este posibil ca garanțiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol să fie obținute în alt mod.

Articolul 15

Dispoziții speciale pentru produsele pescărești

(1) Procedurile prevăzute de prezentul articol nu se aplică produselor pescărești proaspete debarcate în Comunitate direct dintr-o navă de pescuit care navighează sub pavilionul unei țări terțe.

Controalele oficiale privind aceste produse pescărești se efectuează în conformitate cu anexa III.

(2) (a) Produsele pescărești importate de nave fabrică sau de nave frigorifice care navighează sub pavilionul unei țări terțe provin din nave care sunt înscrise pe o listă întocmită și actualizată în conformitate cu procedura menționată la articolul 12 alineatul (4).

(b) Cu toate acestea, prin derogare de la articolul 12 alineatul (2) litera (b), o navă poate, de asemenea, fi înscrisă pe aceste liste:

(i) pe baza unei comunicări comune a autorității competente din țara terță sub pavilionul căreia navighează nava respectivă împreună cu autoritatea competentă a unei alte țări terțe căreia i-a fost delegată de către prima autoritate competentă răspunderea inspecției navei în cauză, cu condiția:

— ca această a doua țară terță să fie înscrisă pe lista țărilor terțe, întocmită în conformitate cu articolul 11, din care este autorizat importul de produse pescărești;

▼B

— ca toate produsele pescărești ale navei în cauză care urmează să fie introduse pe piață în Comunitate să fie debarcate direct în această a doua țară terță;

— ca autoritatea competentă din această a doua țară terță să fi inspectat nava și să fi declarat că aceasta este conformă cu cerințele comunitare

și

— ca autoritatea competentă din această țară terță să fi declarat că va inspecta periodic nava pentru a se asigura că este în continuare conformă cu cerințele comunitare

sau

(ii) pe baza unei comunicări comune a autorității competente din țara terță sub pavilionul căreia navighează nava respectivă și a autorității competente a unui stat membru căruia i-a fost delegată de către prima autoritate competentă răspunderea inspecției navei în cauză, cu condiția:

— ca toate produsele pescărești ale navei în cauză care urmează să fie introduse pe piață în Comunitate să fie debarcate direct în acest stat membru;

— ca autoritatea competentă a acestui stat membru să fi inspectat nava și declarat că este conformă cu cerințele comunitare

și

— ca autoritatea competentă din acest stat membru să fi declarat că va inspecta periodic nava pentru a se asigura că este în continuare conformă cu cerințele comunitare;

(c) Comisia ia măsurile necesare pentru ca versiuni actualizate ale tuturor listelor întocmite sau actualizate în conformitate cu prezentul articol să fie accesibile publicului.

(3) În cazul în care produsele pescărești sunt importate direct de pe nave de pescuit sau de pe nave frigorifice, documentul necesar în temeiul articolului 14 poate fi înlocuit de un document semnat de către căpitan.

(4) Normele de aplicare ale prezentului articol pot fi stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

▼M7

Articolul 16

Măsurile tranzitorii cu un domeniu general de aplicare, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, în special specificații suplimentare privind cerințele prevăzute de prezentul regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

▼M7

Alte măsuri tranzitorii sau de executare pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 19 alineatul (2).

▼B

Articolul 17

Modificarea și adaptarea anexelor

▼M7

(1) Anexele I, II, III, IV, V și VI pot fi modificate sau completate de către Comisie pentru a ține seama de progresele științifice și tehnice. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

(2) Comisia poate adopta derogări de la anexele I, II, III, IV, V și VI, cu condiția ca derogările în cauză să nu afecteze realizarea obiectivelor stabilite de prezentul regulament. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

▼B

(3) Statele membre pot adopta, fără a periclita realizarea obiectivelor stabilite în prezentul regulament, în conformitate cu alineatele (4)–(7), măsuri naționale prin adaptarea cerințelor menționate la anexa I.

(4) Măsurile naționale prevăzute la alineatul (3):

(a) au drept obiect:

(i) facilitarea continuării utilizării metodelor tradiționale în toate etapele producției, prelucrării sau distribuției mărfurilor alimentare;

(ii) satisfacerea nevoilor întreprinderilor din sectorul alimentar care au o producție mică sau care sunt situate în regiuni supuse unor constrângeri geografice specifice

sau

(iii) facilitarea realizării unor proiecte pilot pentru testarea noilor metode privind controalele vizând condițiile de igienă în ceea ce privește carnea;

(b) se referă, în special, la următoarele elemente ale anexei I:

(i) informațiile privind lanțul alimentar;

(ii) prezența autorității competente în unități.

(5) Orice stat membru care dorește să adopte măsuri naționale precum cele menționate la alineatul (3) informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta. Fiecare notificare:

(a) furnizează o descriere detaliată a cerințelor pentru care statul membru în cauză estimează că este necesară o adaptare și indică natura adaptării menționate;

(b) descrie unitățile în cauză;

▼B

(c) explică motivele adaptării, inclusiv, după caz, prin furnizarea unei sinteze a analizei riscurilor realizată și prin indicarea oricărei măsuri care trebuie luată pentru ca adaptarea să nu pericliteze realizarea obiectivelor prezentului regulament

și

(d) comunică orice altă informație pertinentă.

(6) Celelalte state membre dispun de un interval de trei luni de la data primirii notificării menționate la alineatul (5) pentru a transmite observațiile, în scris, Comisiei. Aceasta poate și, în cazul în care primește observații scrise de la unul sau mai multe state membre, trebuie să consulte statele membre întrunite în cadrul comitetului menționat la articolul 19 alineatul (1). Comisia poate hotărî, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2), dacă măsurile respective pot fi aplicate, sub rezerva modificărilor corespunzătoare, în cazul în care este necesar. După caz, Comisia poate propune măsuri generale în conformitate cu alineatele (1) sau (2) din prezentul articol.

(7) Un stat membru poate adopta măsuri naționale prin adaptarea cerințelor anexei I numai:

(a) în conformitate cu o hotărâre luată prin respectarea alineatului (6)

sau

(b) în cazul în care, la o lună după expirarea termenului prevăzut la alineatul (6), comisia nu a informat statele membre că a primit observații scrise sau că are intenția să propună adoptarea unei decizii luate prin respectarea alineatului (6).

(8) În cazul în care un stat membru adoptă măsuri naționale pentru realizarea proiectelor pilot de testare a noilor metode privind controalele vizând condițiile de igienă în ceea ce privește carnea în conformitate cu alineatele (3)–(7), statul membru comunică rezultatele Comisiei imediat ce sunt disponibile. Comisia ia în considerare oportunitatea propunerii unor măsuri generale în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 18

Decizii specifice

▼M7

Fără a aduce atingere aplicării cu caracter general a articolului 16 și a articolului 17 alineatul (1), pot fi adoptate măsuri de executare, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 19 alineatul (2), precum și modificări la anexele I, II, III, IV, V sau VI, ca măsuri destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3), pentru a preciza:

▼B

1. examenele care să evalueze aptitudinile operatorilor din sectorul alimentar și ale personalului acestora;

2. metoda care permite comunicarea rezultatelor inspecției;

3. criteriile care permit stabilirea momentului în care, pe baza unei analize a riscurilor, nu este necesar ca medicul veterinar oficial să fie prezent în abatoare sau în unitățile de prelucrare a vânatului pe toată durata inspecțiilor *ante-mortem* și *post-mortem*;

▼B

4. normele privind conținutul testelor pentru medicii veterinari oficiali și personalul auxiliar oficial;

5. criteriile microbiologice care permit controlul proceselor în raport cu igiena unităților;

6. celelalte proceduri posibile, examenele serologice sau alte teste de laborator care oferă garanții cel puțin echivalente cu cele oferite de procedurile specifice de inspecție *post-mortem* descrise în anexa I secțiunea IV și care pot, prin urmare, să le înlocuiască, în cazul în care autoritatea competentă hotărăște acest lucru;

7. circumstanțele în care nu sunt necesare anumite proceduri de inspecție *post-mortem* descrise în anexa I secțiunea IV, în funcție de exploatația, de regiunea sau de țara de origine și pe baza principiilor analizei riscurilor;

8. regulile care se aplică testelor de laborator;

9. tratamentul la temperaturi joase aplicat cărnii în caz de cisticercoză și de trichineloză;

10. condițiile în care anumite exploatații și regiuni pot fi oficial declarate indemne de cisticerci sau de trichine;

11. metodele care se aplică pentru examinarea condițiilor menționate la anexa I secțiunea IV capitolul IX;

12. pentru porcii de îngrășat, criteriile pentru condițiile controlate de adăpost și sistemele de producție integrată;

13. criteriile de clasificare a zonelor de producție și zonele de relocare pentru moluștele bivalve vii în cooperare cu laboratorul comunitar de referință în cauză, și anume:

   (a) valorile limită care trebuie respectate și metodele de analiză pentru biotoxinele marine;

   (b) procedurile de identificare a virușilor și standardele virologice

   și

   (c) planurile de eșantionare, precum și metodele și toleranțele analitice care trebuie aplicate pentru a controla respectarea criteriilor;

14. criteriile organoleptice pentru evaluarea prospețimii produselor pescărești;

15. limitele analitice, metodele de analiză, precum și planurile de eșantionare care trebuie utilizate pentru controalele oficiale ale produselor pescărești menționate în cadrul anexei III, inclusiv în ceea ce privește paraziții și contaminanții mediului înconjurător;

16. metoda pe care o va utiliza Comisia pentru ca listele țărilor terțe și unităților aflate în țări terțe să fie accesibile publicului, în conformitate cu articolele 11, 12, 13 și 15.

▼M1

_____

▼B

Articolul 19

Procedura de comitet

(1) Comisia este asistată de comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătate animală înființat prin articolul 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 al acesteia.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

▼M7

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼B

Articolul 20

Consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor

Comisia consultă Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor în problemele care țin de domeniul de aplicare a prezentului regulament, în cazul în care este necesar, în special:

1. înainte de a propune modificarea cerințelor speciale privind procedurile de inspecție *post-mortem* enumerate în anexa I secțiunea IV;

2. înainte de a propune modificarea normelor stabilite în anexa I secțiunea IV capitolul IX privind carnea animalelor pentru care inspecția *post-mortem* a identificat leziuni care indică o bruceloză sau o tuberculoză;

   și

3. înainte de a propune dispozițiile de aplicare în domeniile prevăzute la articolul 18 punctele 5–15.

Articolul 21

Raport către Parlamentul European și Consiliu

(1) Până la data de 20 mai 2009, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care analizează experiența dobândită în cadrul aplicării prezentului regulament.

(2) După caz, Comisia anexează la raport propuneri corespunzătoare.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică după 18 luni de la data intrării în vigoare a următoarelor acte:

▼B

(a) Regulamentul (CE) nr. 852/2004;

(b) Regulamentul (CE) nr. 853/2004

și

(c) Directiva 2004/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de abrogare a anumitor directive privind igiena mărfurilor alimentare și normele sanitare care reglementează producția și introducerea pe piață a anumitor produse de origine animală destinate consumului uman ([1]).

Cu toate acestea, prezentul regulament nu se aplică înainte de data de 1 ianuarie 2006.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

([1]) JO L 157, 30.4.2004, p. 33.

▼B

ANEXA I

CARNE PROASPĂTĂ

SECȚIUNEA I: ÎNDATORIRILE MEDICULUI VETERINAR OFICIAL

CAPITOLUL I: ÎNDATORIRI PRIVIND CONTROLUL

(1) În afara cerințelor generale de la articolul 4 alineatul (4) privind auditurile pentru buna practică în ceea ce privește igiena, medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că operatorul din sectorul alimentar respectă în permanență propriile proceduri privind fiecare colectare, transport, depozitare, manipulare, prelucrare și utilizare sau eliminare a subproduselor de origine animală, inclusiv materialele cu riscuri specificate care se află în responsabilitatea operatorului din sectorul alimentar.

(2) În afara cerințelor generale de la articolul 4 alineatul (5) privind auditurile bazate pe principiile HACCP, medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că procedurile operatorilor oferă garanții că, în măsura posibilului, carnea:

(a) nu prezintă anomalii sau alterări fiziopatologice;

(b) nu prezintă urme de contaminare, cu materii fecale sau de alt fel

și

(c) nu conține materiale cu riscuri specificate, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de legislația comunitară, și au fost produse în conformitate cu legislația comunitară în domeniul EST.

CAPITOLUL II: ÎNDATORIRI PRIVIND INSPECȚIA

În cazul în care îndeplinește îndatoririle privind inspecția în conformitate cu prezentul capitol, medicul veterinar oficial trebuie să ia în considerare rezultatele auditurilor efectuate în conformitate cu articolul 4 și cu capitolul I din prezenta anexă. Este necesar ca, după caz, medicul veterinar oficial să identifice în consecință îndatoririle privind inspecția.

A. **Informații privind lanțul alimentar**

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să controleze și să analizeze informațiile relevante care provin din registrele exploatației de origine a animalelor destinate sacrificării și să ia în considerare rezultatele temeinic justificate ale acestui control și ale acestei analize în cazul în care efectuează inspecții *ante-mortem* și *post-mortem*.

(2) În cazul în care îndeplinește îndatoririle privind inspecția, medicul veterinar oficial trebuie să ia în considerare certificatele oficiale care însoțesc animalele și eventualele declarații ale medicilor veterinari care efectuează controale la nivelul producției primare, inclusiv ale medicilor veterinari oficiali și desemnați.

(3) În cazul în care operatorii din sectorul alimentar care intervin în lanțul alimentar iau măsuri suplimentare pentru a oferi garanții privind siguranța alimentelor, prin punerea în aplicare a sistemelor integrate, a sistemelor particulare de control, a unei proceduri de certificare independentă de către terțe persoane sau prin alte mijloace și, în cazul în care aceste măsuri sunt suficient detaliate iar animalele cuprinse în aceste sisteme pot fi identificate cu certitudine, medicul veterinar oficial poate lua în considerare toate acestea în cadrul îndatoririlor sale privind inspecția și verificarea procedurilor bazate pe sistemul HACCP.

B. **Inspecția *ante-mortem***

(1) Sub rezerva punctelor (4) și (5):

(a) medicul veterinar oficial trebuie să efectueze o inspecție *ante-mortem* a tuturor animalelor înainte de sacrificare;

(b) această inspecție trebuie să aibă loc în termen de 24 de ore după sosirea animalelor la abator și la mai puțin de 24 de ore înainte de sacrificare.

De asemenea, medicul veterinar oficial poate cere o inspecție în orice alt moment.

▼B

(2) Inspecția *ante-mortem* trebuie să permită în special determinarea, în ceea ce privește animalul inspectat în cauză, a existenței vreunui semn:

(a) care să indice că a fost periclitată bunăstarea animalelor

sau

▼M10

(b) a unei stări oarecare care ar putea afecta sănătatea animală și umană, acordând o atenție specială depistării zoonozelor și bolilor animalelor pentru care sunt prevăzute norme de sănătate animală în legislația Uniunii.

▼B

(3) În afara inspecției curente *ante-mortem*, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze o inspecție clinică a tuturor animalelor pe care operatorul din sectorul alimentar sau un membru al personalului auxiliar oficial este posibil să le fi separat de restul animalelor.

(4) În cazul sacrificării de urgență în exteriorul abatorului și în cazul în care este vorba de vânat sălbatic, medicul veterinar oficial trebuie să examineze, la abator sau în unitatea de prelucrare a vânatului, declarația care însoțește carcasa animalului și care este eliberată de medicul veterinar sau de persoana calificată, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

(5) În cazul în care acest lucru este prevăzut în secțiunea III capitolul II sau în secțiunea IV, inspecția *ante-mortem* poate fi efectuată în exploatația de origine. În acest caz, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze inspecția *ante-mortem* la abator numai în cazurile și în măsura indicate.

C. **Bunăstarea animalelor**

Medicul veterinar oficial trebuie să verifice dacă au fost respectate normele comunitare și naționale care se aplică în domeniul bunăstării animalelor, în special cele care se referă la protecția animalelor în momentul sacrificării și în timpul transportului.

D. **Inspecția *post-mortem***

▼M10

(1) Carcasa și organele care însoțesc animalul trebuie să fie supuse imediat după sacrificare unei inspecții *post mortem*. Toate suprafețele externe trebuie să fie examinate. În acest scop, este posibil să fie necesară manipularea cu ușurință a carcasei și a organelor comestibile sau poate fi nevoie de instalații tehnice. Problema detectării zoonozelor și bolilor animalelor pentru care sunt stabilite norme de sănătate animală în legislația Uniunii va fi tratată cu mare atenție. Este necesar ca viteza liniei de sacrificare și efectivele de personal de inspecție prezente să fie adaptate pentru a se putea efectua o inspecție corespunzătoare.

▼B

(2) În cazul în care se consideră necesar, se efectuează examinări suplimentare, cum sunt palpările și incizarea anumitor părți ale carcasei și ale organelor comestibile, precum și testări în laborator pentru a:

(a) pune un diagnostic definitiv

sau

(b) detecta

(i) prezența unei boli animale;

(ii) prezența unor reziduuri sau contaminanți în cantitate mai mare decât nivelurile stabilite în cadrul legislației comunitare;

(iii) nerespectarea criteriilor microbiologice

sau

(iv) prezența altor factori care pot duce la situația în care carnea să fie declarată improprie pentru consumul uman sau în care să fie impuse restricții privind utilizarea acesteia,

în special în cazul animalelor supuse unei sacrificări de urgență.

▼B

(3) Este necesar ca medicul veterinar oficial să ceară despicarea longitudinală în două semicarcase, urmând coloana vertebrală, a carcaselor de solipede domestice, de bovine în vârstă de peste șase luni și de porci domestici în vârstă de peste patru săptămâni, în vederea inspecției *post-mortem*. În cazul în care este necesar pentru inspecție, medicul veterinar oficial poate, de asemenea, cere ca orice cap sau carcasă să fie despicate în lungime. Cu toate acestea, pentru a se ține seama de obiceiurile alimentare specifice, de dezvoltarea tehnologică sau de situații specifice privind sănătatea animală, autoritatea competentă poate autoriza să nu fie despicate în două carcasele de solipede domestice, de bovine în vârstă de peste șase luni și de porci domestici în vârstă de peste patru săptămâni destinate inspecției.

(4) În timpul inspecției, trebuie luate precauții pentru a se asigura reducerea la minimum a riscului de contaminare a cărnii prin operațiuni cum sunt palparea, tranșarea sau incizarea.

(5) În cazul sacrificării de urgență, carcasa face obiectul, cât mai rapid posibil, unei inspecții *post-mortem* în conformitate cu punctele (1) – (4) înainte de a fi declarată corespunzătoare pentru consumul uman.

E. **Materiale cu riscuri specificate și alte subproduse de origine animală**

În conformitate cu normele comunitare specifice privind materialele cu riscuri specificate și alte subproduse de origine animală, medicul veterinar oficial trebuie să controleze îndepărtarea, separarea și, după caz, marcarea acestor produse. Acesta trebuie să se asigure că operatorul din sectorul alimentar ia toate măsurile necesare pentru a evita contaminarea cărnii prin materiale cu riscuri specificate în timpul sacrificării (inclusiv în timpul asomării) și îndepărtării acestora.

F. **Teste de laborator**

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să asigure efectuarea unei eșantionări, identificarea și manipularea corectă a probelor și trimiterea acestora la laboratorul corespunzător în cadrul:

(a) supravegherii și controlului zoonozelor și agenților acestora;

(b) unor testări specifice în laborator pentru diagnosticarea EST în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(c) detectării substanțelor sau produselor neautorizate și al controlului substanțelor reglementate, în special în cadrul planurilor naționale de supraveghere a reziduurilor prevăzute în Directiva 96/23/CE a Consiliului ([2])

și

▼M10

(d) detectării bolilor animalelor pentru care sunt stabilite norme de sănătate animală în legislația Uniunii.

▼B

(2) Este, de asemenea, necesar ca medicul veterinar oficial să se asigure că toate celelalte teste de laborator necesare sunt efectuate.

CAPITOLUL III: MARCAREA PRIVIND SĂNĂTATEA

(1) Este necesar ca medicul veterinar oficial să controleze marcarea privind sănătatea și mărcile folosite.

(2) Medicul veterinar oficial trebuie, în special, să asigure că:

([1]) JO L 147, 31.5.2001, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2245/2003 al Comisiei (JO L 333, 20.12.2003, p. 28).

([2]) JO L 125, 23.5.1996, p. 10, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

▼B

(a) marca de sănătate este aplicată numai pentru animale (ungulate domestice, mamifere vânat de crescătorie, altele decât lagomorfele, și vânat mare sălbatic) care au fost supuse unei inspecții *ante-mortem* și *post-mortem* în conformitate cu prezentul regulament și în cazul în care nu există nici un motiv de a declara carnea improprie pentru consumul uman. Cu toate acestea, marca de sănătate poate fi aplicată înainte ca rezultatele examenului trichineloscopic să fie disponibile, în cazul în care medicul veterinar oficial este sigur că acea carne care provine de la animalul în cauză va fi introdusă pe piață numai în cazul în care rezultatele respective sunt satisfăcătoare

și că

(b) marca de sănătate se aplică cu o ștampilă cu tuș sau cu foc pe fața exterioară a carcaselor, astfel încât, în cazul în care carcasele sunt tranșate în semicarcase sau în sferturi sau în cazul în care semicarcasele sunt tranșate în trei bucăți, fiecare bucată să aibă o marcă de sănătate.

(3) Marca de sănătate trebuie să fie o marcă ovală cu o lățime de 6,5 cm și o înălțime de 4,5 cm cel puțin și să comporte următoarele informații scrise cu litere perfect lizibile:

(a) marca trebuie să indice numele țării unde se află unitatea; acesta poate fi scris în întregime cu majuscule sau sub forma unui cod de două litere în conformitate cu standardul ISO corespunzător.

▼M11

Cu toate acestea, în cazul statelor membre, aceste coduri sunt BE, BG, CZ, DK, DE, EE, GR, ES, FR, HR, IE, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, SI, SK, FI, RO, SE și UK.

▼B

(b) marca trebuie să indice numărul autorizației abatorului

și

▼M6

(c) ►M11 atunci când se aplică într-o unitate situată în Comunitate, marca trebuie să aibă forma ovală și să includă acronimul CE, EC, EF, EG, EK, EO, EY, ES, EÜ, EK, EB, EZ sau WE. ◄

Abrevierile menționate nu trebuie incluse în mărci aplicate pe carnea importată în Comunitate din abatoare situate în afara Comunității.

▼B

(4) Literele trebuie să aibă o dimensiune pe verticală de 0,8 cm cel puțin, iar cifrele de 1 cm cel puțin. Dimensiunile și caracterele mărcii pot fi reduse pentru marcarea mieilor, a iezilor și a purceilor de lapte.

(5) Coloranții utilizați pentru marca de sănătate trebuie să fie autorizați în conformitate cu normele comunitare privind utilizarea substanțelor colorante pentru alimente.

(6) De asemenea, marca de sănătate poate să conțină o indicație privind medicul veterinar oficial care a efectuat inspecția cărnii. ►M3 ——————— ◄

▼M12

———————

▼B

(8) Carnea care provine de la vânatul nejupuit poate avea o marcă de sănătate numai în cazul în care, după jupuirea într-o unitate de prelucrare a vânatului, a fost supusă unei inspecții *post-mortem*și a fost declarată corespunzătoare pentru consumul uman.

(9) Prezentul capitol se aplică fără a aduce atingere normelor de sănătate animală cu referire la marcarea privind sănătatea.

▼B

SECȚIUNEA II: MĂSURI CARE SE APLICĂ DUPĂ EFECTUAREA CONTROALELOR

CAPITOLUL I: COMUNICAREA REZULTATELOR INSPECȚIEI

(1) Este necesar ca medicul veterinar oficial să consemneze și să evalueze rezultatele activităților din cadrul inspecției.

(2) (a) În cazul în care inspecțiile pun în evidență prezența unei boli sau a unei stări patologice care ar putea afecta sănătatea publică sau animală sau ar putea periclita bunăstarea animalelor, medicul veterinar oficial trebuie să informeze operatorul din sectorul alimentar despre aceasta.

(b) În cazul în care problema identificată a apărut în cursul producției primare, medicul veterinar oficial trebuie să informeze despre aceasta medicul veterinar particular care se ocupă de animalele din exploatația de origine, operatorul din sectorul alimentar care răspunde de exploatația respectivă (cu condiția ca aceste informații să nu fie de natură a compromite o procedură judiciară ulterioară) și, după caz, autoritatea competentă de care ține turma de origine sau teritoriul de vânătoare respectiv.

(c) În cazul în care animalele în cauză provin dintr-o crescătorie a unui alt stat membru sau dintr-o țară terță, medicul veterinar oficial trebuie să informeze autoritatea competentă a statului membru în care se află unitatea respectivă. Fiecare autoritate competentă trebuie să ia măsuri corespunzătoare în conformitate cu legislația comunitară care se aplică.

(3) Este necesar ca rezultatele inspecțiilor și testărilor să fie menționate în baze de date corespunzătoare.

▼M10

(4) Medicul veterinar oficial care, în timpul unei inspecții *ante mortem* sau *post mortem* sau în cursul oricărei alte activități de inspectare, suspectează prezența unui agent infecțios al unei boli animale pentru care sunt prevăzute norme de sănătate animală în legislația Uniunii, este obligat să informeze imediat autoritatea competentă și să ia, împreună cu aceasta, toate măsurile și precauțiile care se impun pentru a împiedica eventuala răspândire a agentului infecțios, în conformitate cu legislația Uniunii care se aplică.

▼B

CAPITOLUL II: DECIZII PRIVIND INFORMAȚIILE DESPRE LANȚUL ALIMENTAR

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să verifice că animalele sunt sacrificate numai în cazul în care deținătorul abatorului a primit informațiile relevante privind lanțul alimentar și că a luat cunoștință în această privință.

(2) Cu toate acestea, medicul veterinar oficial poate autoriza ca animalele să fie sacrificate la abator, chiar dacă nu toate informațiile relevante privind lanțul alimentar sunt disponibile. În acest caz, este necesar ca toate informațiile relevante privind lanțul alimentar să fie furnizate înaintea declarării carcasei ca fiind corespunzătoare pentru consumul uman. Până la luarea unei decizii definitive, este necesar ca aceste carcase și organele comestibile ale acestor carcase să fie depozitate separat.

(3) Fără a aduce atingere punctului (2), în cazul în care informațiile relevante privind lanțul alimentar nu sunt disponibile în termen de 24 de ore după sosirea animalului la abator, orice carne care provine de la acest animal trebuie să fie declarată improprie pentru consumul uman. În cazul în care acest animal nu a fost încă sacrificat, acesta trebuie ținut separat față de celelalte animale.

(4) În cazul în care, din înregistrări, documente sau alte tipuri de informații care însoțesc animalele, reiese că:

(a) acestea provin dintr-o exploatație sau dintr-o regiune unde sunt interzise deplasările de animale sau fac obiectul altor restricții din motive de sănătate animală sau publică;

(b) nu au fost respectate normele privind medicamentele de uz veterinar

▼B

sau că

(c) este prezentă orice altă condiție care poate periclita sănătatea umană sau animală, aceste animale pot fi acceptate pentru sacrificare numai în conformitate cu procedurile stabilite în cadrul legislației comunitare în vederea eliminării riscurilor pentru sănătatea umană sau animală.

În cazul în care animalele se află deja la abator, este necesar ca acestea să fie sacrificate separat și declarate improprii pentru consumul uman, asigurându-se, după caz, luarea unor precauții pentru a asigura protecția sănătății publice și animale. În cazul în care se consideră necesar, trebuie efectuate controale oficiale în exploatația de origine.

(5) Este necesar ca autoritatea competentă să ia măsurile corespunzătoare în cazul în care descoperă că înregistrările, documentele sau orice alt tip de informații care însoțesc animalele nu corespund cu situația reală a exploatației de origine sau cu starea reală a animalelor sau că urmăresc să înșele deliberat medicul veterinar oficial. Este necesar ca autoritatea competentă să ia măsuri împotriva operatorului din sectorul alimentar care răspunde de exploatația de origine a animalelor sau a oricărei alte persoane în cauză. Aceste măsuri pot avea forma unor controale suplimentare. Operatorul din sectorul alimentar care răspunde de exploatația de origine a animalelor sau orice altă persoană în cauză trebuie să suporte costul acestor controale suplimentare.

CAPITOLUL III: DECIZII PRIVIND ANIMALELE VII

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că operatorul din sectorul alimentar respectă obligațiile care decurg din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 pentru a oferi garanții că animalele acceptate la sacrificare pentru consumul uman sunt corect identificate. Este necesar ca acesta să se asigure că animalele a căror identitate nu este verificabilă sunt sacrificate separat și declarate improprii pentru consumul uman. În cazul în care consideră că este necesar, trebuie efectuate controale oficiale în exploatația de origine.

(2) În cazul în care există motive urgente legate de bunăstarea acestora, caii pot face obiectul unei sacrificări de urgență la abator, chiar dacă nu au fost furnizate informațiile legal necesare privind identitatea acestora. Cu toate acestea, este necesar ca aceste informații să fie furnizate înaintea declarării carcasei ca fiind improprie pentru consumul uman. Aceste cerințe se aplică și în cazul sacrificării de urgență a cailor în exteriorul abatorului.

(3) Medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că operatorul din sectorul alimentar respectă obligațiile care decurg din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 pentru a oferi garanții că animalele în cazul cărora starea pielii sau a blănii este de așa natură încât există un risc inacceptabil de contaminare a cărnii în timpul sacrificării nu sunt sacrificate pentru consumul uman cu excepția cazului în care sunt curățate înainte de sacrificare.

(4) Animalele afectate de o boală sau care prezintă o stare patologică transmisibilă animalelor sau oamenilor în timpul manipulării sau la consumarea cărnii acestora și, de regulă, animalele care prezintă simptome clinice de boală sistemică sau o emaciere nu trebuie sacrificate pentru consumul uman. Este necesar ca aceste animale să fie sacrificate separat, în condiții care să nu permită contaminarea celorlalte animale sau carcase, și să fie declarate improprii pentru consumul uman.

(5) Este necesară amânarea sacrificării animalelor suspecte de a fi afectate de o boală sau care prezintă o stare patologică putând avea efecte nocive asupra sănătății publice sau animale. Aceste animale trebuie să fie supuse unei examinări *ante-mortem* detaliate care să stabilească un diagnostic. De asemenea, medicul veterinar oficial poate hotărî completarea inspecției *post-mortem* cu o prelevare de probe și teste de laborator. După caz, este necesar ca animalele să fie sacrificate separat sau la încheierea operațiunilor normale de sacrificare, luându-se toate precauțiile pentru evitarea contaminării altei cărni.

▼B

(6) Animalele care ar putea prezenta reziduuri de medicamente de uz veterinar care depășesc limitele stabilite în conformitate cu legislația comunitară sau reziduuri de substanțe interzise trebuie tratate în conformitate cu Directiva 96/23/CE.

(7) Este necesar ca medicul veterinar oficial să impună condițiile în care trebuie să fie tratate animalele în cadrul unui plan specific de eradicare sau de luptă împotriva unei anumite boli, cum este bruceloza sau tuberculoza, sau agenți zoonotici cum sunt salmonelele, sub directa supraveghere a acestuia. Este necesar ca autoritatea competentă să determine condițiile în care pot fi sacrificate aceste animale. Aceste condiții trebuie să prevadă reducerea la minimum a riscului de contaminare a celorlalte animale și a cărnii acestor animale.

(8) În general, este necesar ca animalele prezentate pentru sacrificare într-un abator să fie sacrificate în acel loc. Cu toate acestea, în circumstanțe excepționale, cum este o defecțiune gravă la echipamentul de sacrificare, medicul veterinar oficial poate autoriza deplasări directe spre un alt abator.

CAPITOLUL IV: DECIZII PRIVIND BUNĂSTAREA ANIMALELOR

(1) În cazul în care normele privind protecția animalelor în momentul sacrificării sau uciderii nu sunt respectate, este necesar ca medicul veterinar oficial să se asigure că operatorul din sectorul alimentar ia imediat măsurile corective necesare și evită ca această situație să se repete.

(2) Este necesar ca medicul veterinar oficial să adopte o abordare proporțională și progresivă față de măsurile coercitive, a căror gamă pleacă de la simple instrucțiuni la decizia de a încetini sau chiar de a opri producția, în funcție de natura și de gravitatea problemei.

(3) După caz, medicul veterinar oficial trebuie să informeze alte autorități competente despre problemele privind bunăstarea animalelor.

(4) În cazul în care medicul veterinar oficial descoperă că nu sunt respectate normele privind protecția animalelor în timpul transportului, trebuie să ia măsurile necesare în conformitate cu legislația comunitară corespunzătoare.

(5) În cazul în care:

(a) controalele privind bunăstarea animală sunt efectuate de un membru al personalului auxiliar oficial în conformitate cu secțiunea III sau IV

și

(b) aceste controale pun în evidență o nerespectare a normelor privind protecția animalelor, această persoană trebuie să informeze imediat medicul veterinar oficial despre aceasta și, în cazul în care este necesar sau în caz de urgență, să ia măsurile necesare prevăzute la punctele (1)–(4) până la sosirea medicului veterinar oficial.

CAPITOLUL V: DECIZII PRIVIND CARNEA

(1) Carnea trebuie să fie declarată improprie consumului uman în cazul în care:

(a) provine de la animale care nu au fost supuse unei inspecții *ante-mortem*, cu excepția vânatului sălbatic;

(b) provine de la animale ale căror organe comestibile nu au fost supuse unei inspecții *post-mortem,* cu excepția cazului în care există o indicație contrară prevăzută de prezentul regulament sau de Regulamentul (CE) nr. 853/2004;

▼B

(c) provine de la animale moarte înainte de sacrificare, fătate moarte, moarte intrauterin sau sacrificate înainte de vârsta de 7 zile;

(d) rezultă din excizia rănilor provocate de sângerare;

▼M10

(e) provine de la animale afectate de o boală pentru care sunt prevăzute norme de sănătate animală în legislația Uniunii menționată în anexa I la Directiva 2002/99/CE a Consiliului ([1]), cu excepția cazului în care este obținută în conformitate cu cerințele specifice prevăzute în legislația respectivă, cu excepția cazului în care există o indicație contrară prevăzută în secțiunea IV;

▼B

(f) provine de la animale afectate de o boală generalizată, cum sunt septicemia, piomia, toxemia sau viremia generalizate;

(g) nu este conformă cu criteriile microbiologice stabilite în cadrul legislației comunitare care servesc la determinarea posibilității de a introduce pe piață un aliment;

(h) prezintă o infestație parazitară, cu excepția cazului în care există o indicație contrară prevăzută în secțiunea IV;

(i) conține reziduuri sau contaminanți în cantitate mai mare decât nivelurile stabilite de legislația comunitară. Orice depășire a nivelului corespunzător trebuie să ducă, după caz, la analize suplimentare;

(j) fără a aduce atingere unei legislații comunitare mai specifice, provine de la animale sau carcase care conțin reziduuri de substanțe interzise sau de la animale tratate cu substanțe interzise;

(k) este compusă din ficat și rinichi de animale în vârstă de peste doi ani originare din regiunile în care aplicarea planurilor în temeiul articolului 5 din Directiva 96/23/CE a pus în evidență prezența generalizată în mediul înconjurător a unor metale grele;

(l) a fost tratată ilegal cu substanțe decontaminante;

(m) a fost tratată ilegal cu raze ionizante sau ultraviolete;

(n) conține corpuri străine (cu excepția, în cazul vânatului sălbatic, instrumentelor care au servit la vânarea animalului);

(o) prezintă un grad de radioactivitate mai mare decât nivelul maxim autorizat stabilit în cadrul legislației comunitare;

(p) prezintă alterări fiziopatologice, anomalii privind consistența, o sângerare insuficientă (cu excepția vânatului sălbatic), anomalii organoleptice, în special un miros sexual pronunțat;

(q) provine de la animale emaciate;

(r) conține materiale cu riscuri specificate, cu excepția cazului în care există o prevedere a legislației comunitare;

(s) prezintă o contaminare cu materii fecale, prin murdărire sau în alt fel;

(t) este compusă din sânge care poate reprezenta un risc pentru sănătatea publică sau animală având în vedere statutul zoosanitar al animalului de la care provine, indiferent care este acesta, sau poate provoca o contaminare în cursul procesului de sacrificare;

(u) poate, conform avizului medicului veterinar oficial, după examinarea tuturor informațiilor relevante, constitui un risc pentru sănătatea publică sau animală sau este, din orice alt motiv, improprie pentru consumul uman.

▼M10

(2) Medicul veterinar oficial poate impune cerințe privind utilizarea cărnii care provine de la animale:

(a) supuse unei sacrificări de urgență în exteriorul abatorului; sau

(b) dacă este obținută de la efective în care se va aplica tratamentul cărnii în conformitate cu partea E din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 înainte de introducerea cărnii pe piață.

([1]) JO L 18, 23.1.2003, p. 11.

▼B

SECȚIUNEA III: RESPONSABILITĂȚI ȘI FRECVENȚA CONTROALELOR

CAPITOLUL I: PERSONALUL AUXILIAR OFICIAL

Personalul auxiliar oficial poate asista medicul veterinar oficial în toate atribuțiile acestuia, sub rezerva următoarelor restricții și a oricărei norme specifice prevăzute în secțiunea IV:

1. în ceea ce privește îndatoririle de audit, personalul auxiliar oficial poate numai să colecteze informațiile privind buna practică privitoare la igienă și procedurile bazate pe sistemul HACCP;

▼M12

2. în ceea ce privește inspecția *ante mortem* și controalele referitoare la bunăstarea animalelor, personalul auxiliar oficial are posibilitatea de a ajuta numai în sarcinile pur practice, care pot include o preselecție a animalelor care prezintă anomalii;

▼B

3. în ceea ce privește inspecțiile *post-mortem,* medicul veterinar oficial trebuie să controleze periodic munca personalului auxiliar oficial și, în cazul animalelor care au făcut obiectul unei sacrificări de urgență în exteriorul abatorului, trebuie să efectueze personal inspecția.

CAPITOLUL II: FRECVENȚA CONTROALELOR

(1) Este necesar ca autoritatea competentă să asigure că un medic veterinar oficial cel puțin este prezent:

(a) în abatoare, pe toată durata inspecțiilor atât *ante-mortem,* cât și *post-mortem*

iar

(b) în unitățile de prelucrare a vânatului sălbatic, pe toată durata inspecției *post-mortem*.

(2) Cu toate acestea, autoritatea competentă poate adapta această abordare în anumite abatoare și unități de prelucrare a vânatului sălbatic identificate în funcție de o analiză a riscurilor și în conformitate cu criteriile stabilite în conformitate cu articolul 18 punctul 3, în cazul în care acestea există. În acest caz:

(a) medicul veterinar oficial nu este obligat să fie prezent în abator la inspecția *ante-mortem* în cazul în care:

(i) a fost efectuată o inspecție *ante-mortem* în exploatația de origine de către un medic veterinar oficial sau desemnat care a verificat informațiile privind lanțul alimentar și a comunicat rezultatele controalelor personalului auxiliar oficial prezent la abator;

(ii) personalul auxiliar oficial prezent la abator este asigurat că informațiile privind lanțul alimentar nu indică absolut nici o problemă privind siguranța alimentelor și că starea de sănătate și de bunăstare generală a animalului este satisfăcătoare

și

(iii) medicul veterinar oficial se asigură periodic că personalul auxiliar oficial realizează în mod convenabil aceste controale;

(b) medicul veterinar oficial nu este obligat să fie în permanență prezent în timpul inspecției *post-mortem*:

(i) în cazul în care un membru al personalului auxiliar oficial procedează la inspecția *post-mortem* și pune separat carnea care prezintă anomalii și toată carnea provenind de la același animal;

(ii) în cazul în care toată această carne este inspectată ulterior de către medicul veterinar oficial

și

(iii) în cazul în care personalul auxiliar oficial furnizează informații asupra metodelor aplicate și a rezultatelor obținute pentru ca medicul veterinar oficial să poată fi sigur că au fost respectate standardele.

▼B

Cu toate acestea, în ceea ce privește păsările de curte și lagomorfele, personalul auxiliar oficial poate îndepărta carnea care prezintă anomalii și, sub rezerva secțiunii IV, medicul veterinar oficial nu este obligat să inspecteze sistematic toată această carne.

(3) Flexibilitatea prevăzută la punctul (2) nu se aplică:

(a) în cazul animalelor sacrificate de urgență;

(b) în cazul animalelor suspecte de a fi afectate de o boală sau care prezintă o stare patologică cu efect nociv asupra sănătății umane;

(c) în cazul bovinelor care provin din turme nedeclarate oficial indemne de tuberculoză;

(d) în cazul bovinelor, ovinelor și caprinelor care provin din turme nedeclarate oficial indemne de bruceloză;

▼M10

(e) în cazul apariției unei boli a animalelor pentru care sunt stabilite norme de sănătate animală în legislația Uniunii. Este vorba de animalele sensibile la boala considerată a proveni din regiunea în cauză, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Directiva 64/432/CEE a Consiliului [1];

(f) în cazul în care sunt necesare controale mai stricte pentru a lua în considerare bolile emergente sau bolile specifice prevăzute în listele OIE.

▼B

(4) În secțiile de tranșare, autoritatea competentă trebuie să se asigure că este prezent un medic veterinar oficial sau un membru al personalului auxiliar oficial în timpul prelucrării cărnii, cu frecvența corespunzătoare pentru a atinge obiectivele prezentului regulament.

CAPITOLUL III: PARTICIPAREA PERSONALULUI ABATORULUI

A. ÎNDATORIRILE SPECIFICE PRIVIND PRODUCȚIA DE CARNE DE PĂSĂRI DE CURTE ȘI DE LAGOMORFE

Statele membre pot autoriza personalul abatorului să exercite activitățile personalului auxiliar oficial specializat în raport cu controlul producției de carne de păsări de curte și de lagomorfe în următoarele condiții:

▼M6

(a) în cazul în care unitatea aplică bune practici de igienă în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din prezentul regulament, precum și procedura HACCP, de cel puțin 12 luni, autoritatea competentă poate autoriza personalul unității să efectueze sarcini ale personalului auxiliar oficial. Această autorizație poate fi acordată doar în cazul în care personalul unității a urmat o formare profesională, care să satisfacă autoritatea competentă, similară celei urmate de personalul auxiliar oficial în legătură cu sarcinile atribuite personalului auxiliar sau în legătură cu sarcinile specifice pe care personalul unității este autorizat să le efectueze. Personalul în cauză trebuie să fie plasat sub supravegherea, direcția și responsabilitatea medicului veterinar oficial. În aceste împrejurări, medicul veterinar este prezent la examinările *ante mortem* și *post mortem*, supraveghează aceste activități și efectuează, în mod periodic, teste de performanță pentru a garanta că sarcinile îndeplinite de personalul abatorului corespund criteriilor stabilite de autoritatea competentă; de asemenea, el întocmește documentația referitoare la rezultatele testelor de performanță menționate. În cazurile în care nivelul de igienă al unității este afectat de activitatea personalului respectiv sau personalul respectiv nu își îndeplinește sarcinile în mod corespunzător sau, în general, personalul în cauză își desfășoară activitatea într-un mod considerat nesatisfăcător de către autoritatea competentă, acest personal este înlocuit de personalul auxiliar oficial.

[1] JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64.

▼B

(b) Autoritatea competentă a statului membru hotărăşte, în principiu de la caz la caz, dacă autorizează punerea în aplicare a sistemului descris anterior. În cazul în care statul membru optează pentru principiul acestui sistem, acesta trebuie să informeze Comisia în această privinţă şi să precizeze condiţiile de aplicare a acestui sistem. Pentru întreprinderile din sectorul alimentar al unui stat membru în care este pus în aplicare sistemul, utilizarea efectivă a sistemului este facultativă. Întreprinderile din sectorul alimentar nu sunt constrânse de către autoritatea competentă să introducă sistemul descris anterior. În cazul în care autoritatea competentă nu este convinsă că o întreprindere din sectorul alimentar răspunde cerinţelor, acest sistem nu va fi aplicat în unitatea respectivă. Pentru a determina dacă este cazul, autoritatea competentă procedează la o analiză a registrelor de producţie şi de inspecţie, a tipului de activităţi realizate în unitate, a istoricului acesteia pe planul respectării legislaţiei, al experienţei, al profesionalismului şi al simţului de răspundere al personalului abatorului în domeniul siguranţei alimentelor precum şi a altor informaţii relevante.

B. PRELEVĂRILE DE PROBE ŞI TESTE SPECIFICE

Personalul abatorului care a urmat o formare profesională specifică, sub conducerea medicului veterinar oficial, poate, cu răspunderea şi sub supravegherea acestuia, efectua prelevări de probe şi teste specifice asupra unor animale din orice specie.

CAPITOLUL IV: CALIFICAREA PROFESIONALĂ

A. MEDICII VETERINARI OFICIALI

(1) Pot fi numiţi medici veterinari oficiali numai medicii veterinari care au reuşit la un test ce respectă cerinţele de la punctul (2).

(2) Este necesar ca autoritatea competentă să prevadă dispoziţiile necesare pentru organizarea testului. Acesta trebuie să faciliteze confirmarea cunoştinţelor candidaţilor în ceea ce priveşte următoarele subiecte, în măsura în care este necesar, în funcţie de profilul şi de calificările medicului veterinar:

(a) legislaţia naţională şi comunitară privind sănătatea publică şi animală, siguranţa alimentelor, sănătatea animală, bunăstarea animalelor şi substanţele farmaceutice;

(b) principiile politicii agricole comune, măsurile de susţinere a pieţelor, restituirile la export şi detectarea fraudelor (inclusiv pe plan mondial: OMC, SPS, *Codex Alimentarius,* OIE);

(c) cunoştinţe de bază în domeniul prelucrării alimentelor şi tehnologiilor alimentare;

(d) principiile, conceptele şi metodele bunei practici de fabricare şi de gestionare a calităţii;

(e) gestionarea calităţii înainte de recoltare (buna practică privind cultivarea);

(f) promovarea şi utilizarea igienei alimentare şi a siguranţei alimentelor (buna practică privind igiena);

(g) principiile, conceptele şi metodele de analiză a riscurilor;

(h) principiile, conceptele şi metodele sistemului HACCP şi utilizarea acestui sistem pe tot parcursul lanţului de producţie a alimentelor;

(i) prevenirea şi controlul riscurilor de origine alimentară pentru sănătatea umană;

(j) dinamica răspândirii infecţiilor şi intoxicaţiilor;

(k) epidemiologia diagnostică;

(l) sistemele de monitorizare şi de supraveghere;

▼B

(m) auditul și evaluarea regulamentară a sistemelor de gestionare a calității alimentelor;

(n) principiile și modul de aplicare în diagnosticare a metodelor moderne de examinare;

(o) tehnologiile informației și comunicării legate de măsurile veterinare în legătură cu sănătatea publică;

(p) prelucrarea datelor și aplicațiile biostatisticii;

(q) anchetele asupra apariției bolilor de origine alimentară la oameni;

(r) aspectele relevante în ceea ce privește EST;

(s) bunăstarea animalelor în timpul creșterii, transportului și sacrificării;

(t) problemele ecologice legate de producția alimentară (inclusiv gestionarea deșeurilor);

(u) principiul de precauție și preocupările consumatorilor;

și

(v) principiile formării profesionale a personalului care intervine în lanțul de producție.

Candidații pot dobândi cunoștințele necesare în cadrul formației lor veterinare de bază sau prin intermediul unei formări continue, sau al experienței dobândite, după obținerea diplomei de medic veterinar. Autoritatea competentă poate organiza diferite teste în funcție de profilul candidaților. Cu toate acestea, în cazul în care autorității competente i se demonstrează că un candidat a dobândit toate cunoștințele necesare în cadrul unei programe universitare sau al unei formări continue care duce la o calificare postuniversitară, aceasta poate dispensa de obligativitatea de a susține un test.

(3) Medicul veterinar oficial trebuie să aibă aptitudini în domeniul cooperării multidisciplinare.

(4) De asemenea, fiecare medic veterinar oficial va urma o formare practică în timpul unei perioade de probă de cel puțin 200 de ore înainte de a începe să lucreze în mod independent. În această perioadă, persoana în curs de formare va trebui să lucreze sub supravegherea medicilor veterinari oficiali titulari în abatoare, în secții de tranșare, în posturi de inspecție a cărnii proaspete și în exploatații. Formarea profesională trebuie să cuprindă, între altele, controlul sistemelor de gestionare a siguranței alimentelor.

(5) Medicul veterinar oficial trebuie să-și actualizeze cunoștințele și să fie la curent cu noile evoluții prin activități periodice de formare continuă și prin lectura unor lucrări de specialitate. În cazul în care acest lucru este posibil, medicul veterinar oficial trebuie să participe la acțiuni anuale de formare continuă.

(6) Medicii veterinari numiți deja pe un post de medic veterinar oficial trebuie să cunoască suficient de bine problemele menționate la punctul (2). În cazul în care este necesar, aceștia vor trebui să dobândească aceste cunoștințe în cadrul formării continue. În acest sens, este necesar ca autoritatea competentă să ia măsurile corespunzătoare.

(7) Fără a aduce atingere punctelor (1)–(5), statele membre pot stabili reguli specifice pentru medicii veterinari oficiali care lucrează cu jumătate de normă și care răspund de controalele din întreprinderile mici.

▼B

B. PERSONALUL AUXILIAR OFICIAL

(1) Autoritatea competentă poate numi în calitate de personal auxiliar oficial numai persoane care au urmat un curs de formare profesională și au reușit un test în conformitate cu cerințele enunțate în continuare.

(2) Este necesar ca autoritatea competentă să ia măsurile necesare pentru a organiza acest test. Pentru a fi autorizați să se prezinte la test, candidații trebuie să facă dovada că au urmat:

(a) cel puțin 500 de ore de pregătire teoretică și cel puțin 400 de ore de pregătire practică, care acoperă domeniile definite la punctul (5)

și

(b) o pregătire complementară necesară care să permită personalului auxiliar oficial să se achite cu competență de sarcinile care îi revin.

(3) Pregătirea practică prevăzută la punctul 2 litera (a) trebuie să se desfășoare în abatoare și în secții de tranșare, sub conducerea unui medic veterinar oficial, și în exploatații și alte unități corespunzătoare.

(4) Pregătirea și testele trebuie să se refere în principal la carnea roșie sau la carnea de pasăre. Cu toate acestea, persoanele care au urmat unul dintre cele două cursuri și au reușit la test sunt obligate, pentru a susține următorul test, să urmeze numai un curs de formare redusă. Pregătirea și testul trebuie să se refere, după caz, la vânatul sălbatic, la vânatul de crescătorie și la lagomorfele de crescătorie.

(5) Pregătirea personalului auxiliar oficial trebuie să se refere la cunoașterea următoarelor puncte pe care trebuie să le certifice testele de calificare:

(a) pentru exploatații:

(i) latura teoretică:

— cunoașterea sectorului agricol (organizare, metode de producție, comerț internațional etc.);

— buna practică privind producția animală;

— cunoștințe de bază privind bolile, în special zoonozele (viruși, bacterii, paraziți etc.);

— supravegherea bolilor, utilizarea medicamentelor și vaccinurilor, detectarea reziduurilor;

— controlul în domeniul igienei și în domeniul sănătății animale;

— bunăstarea animalelor în exploatație și cu ocazia deplasărilor;

— cerințe ecologice (în clădiri, în exploatații și în general);

— acte cu putere de lege și acte administrative relevante;

— preocupările consumatorilor și controlul calității;

(ii) latura practică:

— vizitarea diferitelor tipuri de exploatații care practică diferite metode de creștere;

— vizitarea unităților de producție;

— observarea încărcării și descărcării animalelor;

▼B

— demonstrații în laborator;

— controale veterinare;

— documentare;

(b) pentru abatoare și secțiile de tranșare:

(i) latura teoretică:

— cunoașterea industriei cărnii (organizare, metode de producție, comerț internațional și tehnologia sacrificării și tranșării);

— noțiuni fundamentale de igienă și cunoașterea elementară a bunei practici în domeniul igienei, în special al igienei industriale, al igienei sacrificării, tranșării și depozitării, precum și al igienei muncii;

— sistemul HACCP și verificarea procedurilor bazate pe acest sistem;

— bunăstarea animalelor la descărcarea după transport și la abator;

— noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie a animalelor sacrificate;

— noțiuni fundamentale de patologie a animalelor sacrificate;

— noțiuni fundamentale de anatomie patologică a animalelor sacrificate;

— cunoștințe utile în ceea ce privește EST, precum și alte zoonoze și agenți zoonotici importanți;

— cunoașterea metodelor și procedurilor de sacrificare, de inspecție, de preparare, de împachetare, de ambalare și de transport a cărnii proaspete;

— noțiuni fundamentale de microbiologie;

— inspecția *ante-mortem*;

— examen trichineloscopic;

— inspecția *post-mortem*;

— îndatoriri administrative;

— cunoașterea actelor cu putere de lege și actelor administrative relevante;

— proceduri de eșantionare;

— aspecte legate de fraudă;

(ii) latura practică:

— identificarea animalelor;

— controlarea vârstei animalelor;

— inspecția și evaluarea animalelor sacrificate;

— inspecția *post-mortem* într-un abator;

— examen trichineloscopic;

— identificarea speciilor animale prin examinarea părților caracteristice ale animalului;

— identificarea unui anumit număr de părți ale animalelor sacrificate care au fost supuse unor alterări, cu comentarii;

— controlarea igienei, inclusiv verificarea bunei practici în domeniu și proceduri ale sistemului HACCP;

▼B

— înregistrarea rezultatelor inspecției *ante-mortem*;

— eșantionare;

— trasabilitatea cărnii;

— documentare.

(6) Personalul auxiliar oficial trebuie să-și actualizeze cunoștințele și să fie la curent cu noile evoluții prin participarea la activități periodice de formare continuă și prin consultarea unor lucrări de specialitate. În cazul în care acest lucru este posibil, personalul auxiliar oficial trebuie să participe la acțiuni anuale de formare continuă.

(7) Persoanele deja numite în calitate de personal auxiliar oficial trebuie să cunoască suficient de bine problemele menționate la punctul (5). În cazul în care este necesar, aceștia vor trebui să dobândească aceste cunoștințe în cadrul formării continue. În acest sens, este necesar ca autoritatea competentă să ia măsurile corespunzătoare.

(8) Cu toate acestea, în cazul în care personalul auxiliar oficial efectuează operațiuni de eșantionare și de analiză în legătură cu examenul trichineloscopic, autoritatea competentă trebuie să se asigure că aceștia au urmat o pregătire corespunzătoare pentru a duce la bun sfârșit aceste operațiuni.

SECȚIUNEA IV: CERINȚE SPECIFICE

CAPITOLUL I: ANIMALE DOMESTICE DIN SPECIA BOVINĂ

A. BOVINE ÎN VÂRSTĂ DE SUB ȘASE SĂPTĂMÂNI

Carcasele și organele comestibile ale bovinelor în vârstă de sub șase săptămâni trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție *post-mortem*:

1. examinarea vizuală a capului și a gâtului; incizia și examinarea ganglionilor limfatici retrofaringieni (Lnn. *retropharyngiales*); inspectarea cavității bucale și a zonei faringolaringiene; palparea limbii; ►M4 ——————— ◄

2. examinarea vizuală a plămânilor, a traheei, a esofagului; palparea plămânilor; incizia și examinarea plămânilor și a ganglionilor bronhici și mediastinali (Lnn. *bifurcationes, eparteriales* și *mediastinales*). Traheea și principalele ramificații bronhice trebuie să fie deschise longitudinal, iar plămânii trebuie să fie incizați în treimea posterioară perpendicular pe axa principală, aceste incizii nefiind necesare în cazul în care plămânii sunt excluși de la consumul uman;

3. examinarea vizuală a pericardului și a inimii, aceasta din urmă făcând obiectul unei incizii longitudinale, astfel încât să fie deschise ventriculele și să fie secționat septul interventricular;

4. examinarea vizuală a diafragmei;

5. examinarea vizuală a ficatului și a ganglionilor limfatici hepatici și pancreatici (Lnn. *portales*); palparea și, în cazul în care este necesar, incizia ficatului și a ganglionilor limfatici;

6. examinarea vizuală a tractusului gastrointestinal, a mezenterului, a ganglionilor limfatici stomacali și mezenterici (Lnn. *gastrici, mesenterici, craniales* și *caudales*); palparea și, în cazul în care este necesar, incizia ganglionilor limfatici stomacali și mezenterici;

7. examinarea vizuală și, în cazul în care este necesar, palparea splinei;

8. examinarea vizuală a rinichilor; incizia, în cazul în care este necesar, a rinichilor și a ganglionilor limfatici ai acestora (Lnn. *renales*);

▼B

9. examinarea vizuală a pleurei și a peritoneului;

10. examinarea vizuală și palparea regiunii ombilicale și articulațiilor. În cazul unor suspiciuni, regiunea ombilicală trebuie să fie incizată și articulațiile trebuie să fie deschise. Este necesar să fie examinat lichidul sinovial.

B. BOVINE ÎN VÂRSTĂ DE PESTE ȘASE SĂPTĂMÂNI

Carcasele și organele comestibile ale bovinelor în vârstă de peste șase săptămâni trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție *post-mortem*:

1. examinarea vizuală a capului și a gâtului; incizia și examinarea ganglionilor limfatici submaxilari, faringieni și parotidieni (Lnn. *retropharyngiales, mandibulares* și *parotidei*); inspectarea maseterilor externi, unde este necesar să fie practicate două incizii paralele cu mandibula, precum și a maseterilor interni (mușchii interni pterigoizi), care sunt incizați într-un singur plan. Limba, detașată în prealabil pentru a permite o examinare detaliată a cavității bucale și a zonei faringolaringiene, trebuie să facă obiectul unei examinări vizuale și al unei palpări. ►M4 ——————— ◄

2. inspecția traheei și a esofagului; examinarea vizuală și palparea plămânilor; incizia și examinarea plămânilor și a ganglionilor bronhici și mediastinali (Lnn. *bifurcationes, eparteriales* și *mediastinales*). Traheea și principalele ramificații bronhice trebuie să fie deschise longitudinal, iar plămânii trebuie să fie incizați în treimea posterioară perpendicular pe axa principală, aceste incizii nefiind necesare în cazul în care plămânii sunt excluși de la consumul uman;

3. examinarea vizuală a pericardului și a inimii, aceasta din urmă făcând obiectul unei incizii longitudinale, astfel încât să se deschidă ventriculele și să se secționeze septul interventricular;

4. examinarea vizuală a diafragmei;

5. examinarea vizuală și palparea ficatului și a ganglionilor limfatici hepatici și pancreatici (Lnn. *portales*) ai acestuia; incizia suprafeței gastrice a ficatului și la baza lobului caudat pentru examinarea canalelor biliare;

6. examinarea vizuală a tractusului gastro-intestinal, a mezenterului, a ganglionilor limfatici stomacali și mezenterici (*Lnn. gastrici, mesenterici, cranialesși caudales*); palparea și, în cazul în care este necesar, incizia ganglionilor limfatici stomacali și mezenterici;

7. examinarea vizuală și, în cazul în care este necesar, palparea splinei;

8. examinarea vizuală a rinichilor; incizia, în cazul în care este necesar, a rinichilor și a ganglionilor limfatici renali (Lnn. *renales*);

9. examinarea vizuală a pleurei și a peritoneului;

10. examinarea vizuală a organelor genitale (cu excepția penisului, în cazul în care a fost deja îndepărtat);

11. examinarea vizuală și, în cazul în care este necesar, palparea și incizia mamelei și a ganglionilor limfatici ai acesteia (Lnn. *supramammarii*). La vaci, este deschisă fiecare jumătate a mamelei printr-o incizie longitudinală și profundă până la sinusurile lactofore (*sinus lactiferes*), iar ganglionii limfatici mamari sunt incizați, cu excepția cazului în care mamela este exclusă de la consumul uman.

▼B

CAPITOLUL II: ANIMALE DOMESTICE DIN SPECIILE OVINĂ ȘI CAPRINĂ

Carcasele și organele comestibile ale ovinelor și caprinelor trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție *post-mortem*:

1. examinarea vizuală a capului după jupuire și, în cazul în care există suspiciuni, examinarea gâtului, a gurii, a limbii și a ganglionilor limfatici retrofaringieni și parotidieni. Fără a aduce atingere normelor sanitare, aceste examinări nu sunt necesare în cazul în care autoritatea competentă este în măsură să ofere garanții că este exclus de la consumul uman capul, inclusiv limba și creierul;

2. examinarea vizuală a plămânilor, a traheei și a esofagului; palparea plămânilor și a ganglionilor bronhici și mediastinali (Lnn. *bifurcationes, eparteriales* și *mediastinales*). În cazul în care există suspiciuni, este necesar ca aceste organe și ganglioni limfatici să fie incizați și examinați;

3. examinarea vizuală a pericardului și a inimii. În cazul în care există suspiciuni, este necesar ca inima să fie incizată și examinată;

4. examinarea vizuală a diafragmei;

5. examinarea vizuală a ficatului și a ganglionilor limfatici hepatici și pancreatici (Lnn. *portales*); palparea ficatului și a ganglionilor limfatici ai acestuia, incizie a suprafeței gastrice a ficatului pentru examinarea canalelor biliare;

6. examinarea vizuală a tractusului gastro-intestinal, a mezenterului, a ganglionilor limfatici stomacali și mezenterici (Lnn. *gastrici, mesenterici, craniales* și *caudales*);

7. examinarea vizuală și, în cazul în care este necesar, palparea splinei;

8. examinarea vizuală a rinichilor; incizia, în cazul în care este necesar, a rinichilor și a nodulilor limfatici renali (Lnn. *renales*);

9. examinarea vizuală a pleurei și a peritoneului;

10. examinarea vizuală a organelor genitale (cu excepția penisului, în cazul în care a fost deja îndepărtat);

11. examinarea vizuală a mamelei și a ganglionilor limfatici ai acesteia;

12. examinarea vizuală și palparea regiunii ombilicale și articulațiilor, în cazul animalelor tinere. În cazul unor suspiciuni, regiunea ombilicală trebuie să fie incizată și articulațiile trebuie să fie deschise. Este necesar să fie examinat lichidul sinovial.

CAPITOLUL III: SOLIPEDE DOMESTICE

Carcasele și organele comestibile ale solipedelor trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție *post-mortem*:

1. examinarea vizuală a capului și, după detașarea limbii, examinarea gâtului; palparea și, în cazul în care este necesar, incizia ganglionilor limfatici submaxilari, retrofaringieni și parotidieni (Lnn. *retropharyngiales, mandibulares* și *parotidei*). Limba, detașată în prealabil pentru a permite o examinare vizuală detaliată a cavității bucale și a zonei faringolaringiene, trebuie să facă obiectul unei examinări vizuale și al unei palpări. ►M4 ———— ◄

2. examinarea vizuală a plămânilor, a traheei și a esofagului; palparea plămânilor; palparea și, în cazul în care este necesar, incizia ganglionilor bronhici și mediastinali (Lnn. *bifurcationes, eparteriales* și *mediastinales*). Traheea și principalele ramificații bronhice trebuie să fie deschise longitudinal, iar plămânii trebuie să fie incizați în treimea posterioară perpendicular pe axa principală, aceste incizii nefiind necesare în cazul în care plămânii sunt excluși de la consumul uman;

▼B

3. examinarea vizuală a pericardului și a inimii, aceasta din urmă făcând obiectul unei incizii longitudinale, astfel încât să se deschidă ventriculele și să se secționeze septul interventricular;

4. examinarea vizuală a diafragmei;

5. examinarea vizuală, palparea și, în cazul în care este necesar, incizia ficatului și a ganglionilor limfatici hepatici și pancreatici (Lnn. *portales*);

6. examinarea vizuală a tractusului gastrointestinal, a mezenterului, a nodulilor limfatici stomacali și mezenterici (Lnn. *gastrici, mesenterici, craniales* și *caudales*); incizia, în cazul în care este necesar, a ganglionilor limfatici stomacali și mezenterici;

7. examinarea vizuală și, în cazul în care este necesar, palparea splinei;

8. examinarea vizuală și palparea rinichilor; incizia, în cazul în care este necesar, a rinichilor și a ganglionilor limfatici renali (Lnn. *renales*);

9. examinarea vizuală a pleurei și a peritoneului;

10. examinarea vizuală a organelor genitale ale armăsarilor (cu excepția penisului, în cazul în care a fost deja îndepărtat) și ale iepelor;

11. examinarea vizuală a mamelei și a ganglionilor limfatici (Lnn. *supramammarii*) și, în cazul în care este necesar, incizia nodulilor limfatici supramamari;

12. examinarea vizuală și palparea regiunii ombilicale și a articulațiilor, în cazul animalelor tinere. În cazul unor suspiciuni, regiunea ombilicală trebuie să fie incizată și articulațiile trebuie să fie deschise. Este necesar să fie examinat lichidul sinovial;

13. depistarea, la toți caii suri sau albi, a melanozei și a melanomatozei efectuate prin examinarea mușchilor și a ganglionilor limfatici (Lnn. *subrhomboidei*) subromboidali, de sub cartilajul scapular, prin secționarea inserției unui umăr. Rinichii trebuie să fie scoși și examinați printr-o incizie pe toată lungimea lor.

CAPITOLUL IV: ANIMALE DOMESTICE DIN SPECIA PORCINĂ

A. INSPECȚIA *ANTE-MORTEM*

(1) Autoritatea competentă poate hotărî că porcii destinați sacrificării trebuie să fie supuși unei inspecții *ante-mortem* în exploatația de origine. În acest caz, sacrificarea unui lot de porci dintr-o exploatație este autorizată numai:

(a) în cazul în care sunt însoțiți de certificatul de sănătate animală prevăzut la capitolul X partea A

și

(b) în cazul în care sunt respectate cerințele enunțate la punctele (2)–(5).

(2) Inspecția *ante-mortem* efectuată în exploatația de origine trebuie să cuprindă:

(a) controalele registrelor sau ale documentelor exploatației, inclusiv informațiile privind lanțul de producție;

(b) examinarea porcilor pentru a stabili:

(i) dacă sunt afectați de o boală sau dacă prezintă o stare patologică transmisibilă animalelor sau oamenilor la manipularea acestora sau în cazul consumului cărnii acestora sau dacă manifestă un comportament individual sau colectiv care indică posibilitatea apariției unei astfel de boli;

▼B

(ii) dacă prezintă tulburări ale comportamentului general sau semne de boală care pot face carnea acestora improprie pentru consumul uman

sau

(iii) dacă există indicații sau presupuneri care lasă să se înțeleagă că aceștia ar putea prezenta reziduuri chimice în cantitate mai mare decât de nivelurile stabilite de legislația comunitară sau reziduuri de substanțe interzise.

(3) Un medic veterinar oficial sau medicul veterinar desemnat trebuie să procedeze la inspecția *ante-mortem* în exploatație. Este necesar ca porcii să fie trimiși direct la abator și să nu fie amestecați cu alți porci.

(4) Este necesar ca inspecția *ante-mortem* la abator să comporte numai:

(a) un control de identificare a animalelor

și

(b) o examinare vizuală pentru a se asigura că au fost respectate normele privind bunăstarea animalelor și că porcii nu prezintă semne ale unei stări care poate fi nocivă pentru sănătatea umană sau animală. Acest examen poate fi efectuat de către un membru al personalului auxiliar oficial.

(5) În cazul în care porcii nu au fost sacrificați în termen de trei zile după eliberarea certificatului de sănătate animală prevăzut la punctul (1) litera (a):

(a) este necesar ca porcii să fie din nou examinați și să fie eliberat un nou certificat de sănătate animală în cazul în care aceștia nu au părăsit exploatația de origine pentru a fi duși la abator;

(b) sacrificarea poate fi autorizată, după evaluarea motivului întârzierii, cu condiția să fie efectuată o nouă inspecție veterinară *ante-mortem* a porcilor, în cazul în care aceștia se află deja în drum spre abator sau în cazul în care au sosit la abator.

▼M13

B. INSPECȚIA POST MORTEM

1. Carcasele și organele porcinelor trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție *post mortem*:

(a) inspecția vizuală a capului și a gâtului, inspecția vizuală a gurii, a zonei faringolaringiene și a limbii;

(b) inspecția vizuală a plămânilor, a traheii și a esofagului;

(c) inspecția vizuală a pericardului și a inimii;

(d) inspecția vizuală a diafragmei;

(e) inspecția vizuală a ficatului și a nodulilor limfatici hepatici și pancreatici (*Lnn. portales*);

▼**M13**

(f) inspecția vizuală a tractului gastrointestinal, a mezenterului, a nodulilor limfatici stomacali și mezenterici (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* și *caudales*);

(g) inspecția vizuală a splinei;

(h) inspecția vizuală a rinichilor;

(i) inspecția vizuală a pleurei și peritoneului;

(j) inspecția vizuală a organelor genitale (cu excepția penisului, în cazul în care a fost deja îndepărtat);

(k) inspecția vizuală a mamelei și a nodulilor limfatici ai acesteia (*Lnn. supramammarii*);

(l) inspecția vizuală a regiunii ombilicale și a articulațiilor la animalele tinere.

2. Medicul veterinar oficial efectuează procedurile suplimentare de inspecție *post mortem*, prin incizie și palparea carcasei și a organelor, în cazul în care, în opinia sa, unul dintre următoarele aspecte indică un risc potențial pentru sănătatea publică, sănătatea sau bunăstarea animalelor:

(a) verificările și analiza informațiilor privind lanțul alimentar, efectuate în conformitate cu partea A din secțiunea I capitolul II;

(b) constatările inspecției *ante mortem* efectuate în conformitate cu partea B din secțiunea I capitolul II și cu partea A din prezentul capitol;

(c) rezultatele verificărilor privind respectarea normelor de bunăstare animală, efectuate în conformitate cu partea C din secțiunea I capitolul II;

(d) constatările inspecției *post mortem* efectuate în conformitate cu partea D din secțiunea I capitolul II și cu punctul 1 din prezenta parte;

(e) datele epidemiologice suplimentare sau alte date provenite de la exploatația de origine a animalelor.

3. În funcție de riscurile identificate, procedurile *post mortem* suplimentare menționate la punctul 2 pot include:

(a) incizia și examinarea nodulilor limfatici submaxilari (*Lnn. mandibulares*);

(b) palparea plămânilor și a nodulilor limfatici bronhici și mediastinali (*Lnn. bifucationes, eparteriales* și *mediastinales*). Traheea și principalele ramificații bronhiale trebuie să fie deschise longitudinal, iar plămânii trebuie să fie incizați în treimea lor posterioară, perpendicular pe axele lor principale; aceste incizii nu sunt necesare în cazul în care plămânii sunt excluși de la consumul uman;

(c) incizia longitudinală a inimii, astfel încât să se deschidă ventriculele și să se secționeze septul interventricular;

(d) palparea ficatului și a nodulilor săi limfatici;

(e) palparea și, în cazul în care este necesar, incizia nodulilor limfatici stomacali și mezenterici;

▼**M13**

(f) palparea splinei;

(g) incizia rinichilor și a nodulilor limfatici renali (*Lnn. renales*);

(h) incizia nodulilor limfatici supramamari;

(i) palparea regiunii ombilicale și a articulațiilor la animalele tinere și, în cazul în care este necesar, incizia regiunii ombilicale și deschiderea articulațiilor.

▼**B**

CAPITOLUL V: PĂSĂRI DE CURTE

A. INSPECȚIA *ANTE-MORTEM*

(1) Autoritatea competentă poate hotărî că este necesar ca păsările de curte destinate sacrificării să fie supuse unei inspecții *ante-mortem* în exploatația de origine. În acest caz, sacrificarea unui lot de păsări de curte dintr-o exploatație poate fi autorizată numai:

(a) în cazul în care sunt însoțite de certificatul de sănătate animală prevăzut la capitolul X partea A

și

(b) în cazul în care sunt respectate cerințele enunțate la punctele (2)–(5).

(2) Inspecția *ante-mortem* efectuată în exploatația de origine trebuie să cuprindă:

(a) controalele registrelor sau ale documentelor exploatației, inclusiv informațiile privind lanțul de producție;

(b) examinarea lotului de păsări de curte pentru a stabili dacă păsările de curte:

(i) sunt afectate de o boală sau dacă prezintă o stare patologică transmisibilă animalelor sau oamenilor la manipularea acestora sau în cazul consumului cărnii acestora sau dacă manifestă un comportament care indică posibilitatea apariției unei astfel de boli;

(ii) prezintă tulburări ale comportamentului general sau semne de boală care pot face carnea acestora improprie pentru consumul uman

sau

(iii) par să prezinte reziduuri chimice în cantitate mai mare decât nivelurile stabilite de legislația comunitară sau reziduuri de substanțe interzise.

(3) Un medic veterinar oficial sau medicul veterinar desemnat trebuie să procedeze la inspecția *ante-mortem* în exploatație.

▼B

(4) Este necesar ca inspecția *ante-mortem* la abator să comporte numai:

(a) un control de identificare a animalelor

și

(b) o examinare vizuală pentru a se asigura că au fost respectate normele privind bunăstarea animalelor și că păsările de curte nu prezintă semne ale unei stări care să poată fi nocivă pentru sănătatea umană sau animală. Acest examen poate fi efectuat de către un membru al personalului auxiliar oficial.

(5) În cazul în care păsările de curte nu au fost sacrificate în termen de trei zile după eliberarea certificatului de sănătate animală prevăzut la punctul (1) litera (a):

(a) este necesar ca lotul să fie examinat din nou și să fie eliberat un nou certificat de sănătate animală în cazul în care acesta nu a părăsit exploatația de origine;

(b) sacrificarea poate fi autorizată, după evaluarea motivului întârzierii, cu condiția ca o nouă examinare a lotului să fie efectuată, în cazul în care acesta se află deja în drum spre abator sau în cazul în care a sosit la abator.

(6) În cazul în care nu a fost efectuată nici o inspecție *ante-mortem* în exploatație, medicul veterinar oficial este obligat să efectueze o examinare a lotului la abator.

(7) În cazul în care păsările de curte prezintă semne clinice de boală, acestea nu pot fi sacrificate în scopul consumului uman. Cu toate acestea, sacrificarea acestor păsări de curte poate interveni la încheierea procesului normal de sacrificare în cazul în care sunt luate precauții pentru a evita riscul propagării organismelor patogene și pentru ca instalațiile să fie curățate și dezinfectate imediat după operațiunile de sacrificare.

(8) În ceea ce privește păsările de curte crescute pentru producția de *foie gras*și păsările de curte cu eviscerare amânată sacrificate în exploatația de origine, este necesar să fie efectuată o inspecție *ante-mortem* în conformitate cu punctele (2) și (3). Carcasele neeviscerate trebuie să fie însoțite până la abator sau la secția de tranșare de un certificat conform cu modelul prevăzut în partea C.

B. INSPECȚIA *POST-MORTEM*

(1) Toate păsările de curte trebuie să fie supuse unei inspecții *post-mortem* în conformitate cu secțiunile I și III. De asemenea, medicul veterinar oficial este obligat să efectueze personal următoarele controale:

(a) inspecția zilnică a viscerelor și a cavităților corporale a unui eșantion reprezentativ de păsări de curte;

(b) inspecția detaliată a unui eșantion aleator, în fiecare lot cu aceeași origine, a părților de păsări sau a păsărilor întregi declarate improprii pentru consumul uman în urma inspecției *post-mortem*

și

(c) orice examinare suplimentară necesară în cazul în care există motive pentru a suspecta că păsările de curte în cauză pot fi improprii pentru consumul uman.

(2) În ceea ce privește păsările de curte crescute pentru producția de *foie gras*și păsările de curte cu eviscerare amânată sacrificate în exploatația de origine, este necesar ca inspecția *post-mortem* să comporte controlul certificatului care însoțește carcasele. În cazul în care aceste carcase sunt transportate direct de la exploatație la secția de tranșare, inspecția *post-mortem* trebuie să aibă loc la secția de tranșare.

▼B

C. MODEL DE CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ

CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ

pentru păsările de curte crescute pentru producția de foie gras și păsările de curte cu eviscerare amânată sacrificate în exploatația de origine

Serviciul competent: .....

Nr.: .....

1. Identificarea carcaselor neeviscerate

Specia: .....

Număr: .....

2. Proveniența carcaselor neeviscerate

Adresa exploatației: .....

3. Destinația carcaselor neeviscerate

Carcasele neeviscerate au ca destinație următoarea secție de tranșare: .....

.....

4. Declarație

Subsemnatul, declar următoarele:

— carcasele neeviscerate desemnate anterior provin de la păsări de curte care au făcut obiectul unei inspecții înainte de sacrificare în exploatația menționată mai sus, la ..... (ziua), la ..... (ora) și au fost considerate sănătoase;

— registrele și documentele privind aceste animale sunt conforme cu cerințele legale și nu împiedică sacrificarea acestor păsări de curte.

Întocmit la: ..... la data de: .....
(locul) (data)

Ștampila

.....
(Semnătura medicului veterinar oficial sau desemnat)

▼B

CAPITOLUL VI: LAGOMORFE DE CRESCĂTORIE

Este necesar ca normele care se aplică păsărilor de curte să se aplice și lagomorfelor.

CAPITOLUL VII: VÂNAT DE CRESCĂTORIE

A. **INSPECȚIA *ANTE-MORTEM***

(1) Inspecția *ante-mortem* poate fi efectuată în cadrul exploatației de origine în cazul în care sunt respectate cerințele secțiunii III din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004. În cazul în care aceste norme sunt respectate, aceasta trebuie să fie efectuată de către un medic veterinar oficial sau desemnat.

(2) Este necesar ca inspecția *ante-mortem* efectuată în exploatație să cuprindă controalele registrelor sau documentelor exploatației, inclusiv informațiile privind lanțul alimentar.

(3) În cazul în care inspecția *ante-mortem* este efectuată la cel mult de trei zile înainte de sosirea animalelor la abator și în cazul în care aceste animale sunt livrate vii, este necesar ca inspecția *ante-mortem* la abator să comporte numai:

(a) un control al identificării animalelor

și

(b) o examinare vizuală pentru a se asigura că au fost respectate normele privind bunăstarea animalelor și că animalele nu prezintă semne ale unei stări care poate fi nocivă pentru sănătatea umană sau animală.

▼M9

(4) Animalele vii inspectate la exploatație vor fi însoțite de un certificat conform cu specimenul prevăzut la capitolul X partea A. Animalele inspectate și sacrificate în exploatație vor fi însoțite de un certificat conform cu specimenul prevăzut la capitolul X partea B. Animalele inspectate și sacrificate în exploatație în conformitate cu punctul 3 litera (a) din secțiunea III a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 vor fi însoțite de un certificat conform cu specimenul prevăzut la capitolul X partea C.

(5) Atunci când autoritatea competentă autorizează atestarea de către operatorul din sectorul alimentar a efectuării corecte a sacrificării și sângerării animalelor, medicul veterinar oficial sau medicul veterinar autorizat controlează în mod regulat performanțele persoanelor care efectuează sacrificarea și sângerarea.

▼B

B. **INSPECȚIA *POST-MORTEM***

(1) Această inspecție trebuie să includă palparea și, în cazul în care se consideră necesar, incizia părților animalului care au fost supuse unei alterări sau sunt suspecte din orice alt motiv.

(2) Este necesar ca procedurile de inspecție *post-mortem* descrise pentru bovine, ovine, porci domestici și păsări de curte să fie aplicate speciilor corespunzătoare de vânat de crescătorie.

(3) În cazul în care animalele au fost sacrificate în exploatație, medicul veterinar oficial care operează la abator trebuie să verifice certificatul care le însoțește.

CAPITOLUL VIII: VÂNAT SĂLBATIC

A. **INSPECȚIA *POST-MORTEM***

(1) În momentul livrării la unitatea de prelucrare a vânatului, este necesar ca vânatul sălbatic să fie inspectat cât mai repede.

(2) Medicul veterinar oficial trebuie să ia în considerare declarația sau informațiile pe care le-a prezentat persoana calificată care participă la vânarea animalului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

▼M14

(2a) Medicul veterinar oficial trebuie să verifice dacă vânatul sălbatic mare nejupuit transportat la o unitate de prelucrare a vânatului din alt stat membru este însoțit de un certificat de sănătate în conformitate cu modelul care figurează în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 636/2014 al Comisiei ([1]) sau de o declarație (declarații), în conformitate cu secțiunea IV capitolul II punctul 8 litera (b) din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004. Medicul veterinar oficial trebuie să țină seama de conținutul certificatului sau al declarației (declarațiilor) respective.

([1]) JO L 175, 14.6.2014, p. 16.

▼B

(3) La inspecția *post-mortem*, medicul veterinar oficial trebuie să procedeze la:

(a) o examinare vizuală a carcasei, a cavităților acesteia și, după caz, a organelor în scopul de a:

(i) detecta eventuale anomalii care nu rezultă din activitatea de vânătoare. În acest scop, diagnosticul se poate baza pe informațiile furnizate eventual de persoana calificată privind comportamentul animalului înainte de a fi ucis,

(ii) verifica dacă moartea nu a fost cauzată de alte motive decât vânătoarea.

În cazul în care numai rezultatele examinării vizuale nu permit să se ajungă la o evaluare, este necesar să fie efectuată o inspecție mai amănunțită într-un laborator;

(b) identificarea unor anomalii organoleptice;

(c) o palpare a organelor, în cazul în care este necesar;

(d) în cazul în care presupuneri serioase duc la suspiciunea privind prezența unor reziduuri sau contaminanți, o analiză prin sondaj a reziduurilor care nu rezultă din activitatea de vânătoare, inclusiv a contaminanților mediului înconjurător. În cazul în care este efectuată o inspecție mai amănunțită pe baza acestor presupuneri, medicul veterinar oficial trebuie să aștepte concluzia acestei inspecții înainte de a proceda la evaluarea întregului vânat ucis la o anumită vânătoare sau a părților despre care se poate presupune că prezintă aceleași anomalii;

(e) identificarea elementelor caracteristice care indică prezența unui risc pentru sănătate din punctul de vedere al cărnii, în special:

(i) un comportament anormal sau o perturbare a stării generale a animalului viu semnalate de vânător;

(ii) prezența generalizată a unor tumori sau abcese în diferite organe interne sau mușchi;

(iii) prezența artritei, orhitei, o alterare patologică a ficatului sau a splinei, o inflamare a intestinelor sau a regiunii ombilicale,

(iv) prezența unor corpuri străine care nu rezultă din activitatea de vânătoare în cavitățile corporale și în special în interiorul stomacului și al intestinelor sau în urină, în cazul în care culoarea pleurei sau a peritoneului prezintă o alterare (în cazul în care viscerele respective sunt prezente);

(v) prezența paraziților;

(vi) formarea unei cantități importante de gaz în tractusul gastrointestinal cu alterarea culorii organelor interne (în cazul în care viscerele respective sunt prezente);

(vii) prezența unor anomalii de culoare, de consistență sau de miros accentuate în musculatură sau în organe;

(viii) prezența unor fracturi mai vechi deschise;

(ix) o stare de emaciere și/sau un edem generalizat sau localizat;

(x) aderențe recente în cazul organelor sau al pleurei și al peritoneului

și

(xi) alte alterări importante evidente, cum este putrefacția.

(4) În cazul în care medicul veterinar oficial cere acest lucru, coloana vertebrală și capul trebuie despicate în sensul lungimii.

▼B

(5) În cazul în care este vorba de bucăți întregi de vânat sălbatic mic care nu au făcut obiectul unei eviscerări imediat după ucidere, medicul veterinar oficial trebuie să supună un eșantion reprezentativ de animale de aceeași proveniență unei inspecții *post-mortem*. În cazul în care inspecția pune în evidență o boală transmisibilă oamenilor sau una dintre caracteristicile enumerate la punctul (3) litera (e), este necesar ca medicul veterinar oficial să supună întregul lot unor verificări suplimentare pentru a determina dacă acesta trebuie să fie declarat impropriu pentru consumul uman sau dacă este cazul să fie inspectată fiecare carcasă individual.

(6) În cazul unor suspiciuni, medicul veterinar oficial poate practica alte tranșări și inspecții pe părți ale animalelor pe care este necesar să le examineze pentru a pune un diagnostic definitiv.

B. **DECIZII LUATE DUPĂ EFECTUAREA CONTROALELOR**

Carnea trebuie declarată improprie pentru consumul uman în cazurile menționate la secțiunea II capitolul V, precum și în cazul în care prezintă, la inspecția *post-mortem*, una dintre caracteristicile enumerate în partea A punctul (3) litera (e).

CAPITOLUL IX: RISCURI SPECIFICE

A. **ENCEFALOPATIILE SPONGIFORME TRANSMISIBILE**

Controalele oficiale efectuate în ceea ce privește EST trebuie să ia în considerare cerințele Regulamentului (CE) nr. 999/2001, precum și toate celelalte dispoziții legislative comunitare din domeniu.

B. **CISTICERCOZA**

(1) Procedurile de inspecție *post-mortem* descrise la capitolele I și IV constituie cerințele minimale pentru identificarea cisticercozei la bovinele în vârstă de peste 6 săptămâni, precum și la porci. Pot fi, de asemenea, utilizate teste serologice specifice. În ceea ce privește bovinele în vârstă de peste 6 săptămâni, incizia maseterilor la inspecția *post-mortem* nu este obligatorie în cazul în care se utilizează un test serologic specific. Această regulă este, de asemenea, valabilă în cazul în care bovinele în vârstă de peste 6 săptămâni au fost crescute într-o exploatație declarată oficial indemnă de cisticercoză.

(2) Carnea care prezintă o infestare cu cisticercoză trebuie să fie declarată improprie pentru consumul uman. Cu toate acestea, în cazul în care această infestare nu este generalizată, părțile neinfectate pot fi declarate corespunzătoare pentru consumul uman după ce au fost supuse unui tratament la rece.

C. **TRICHINELOZA**

(1) Carcasele de porcine (porci domestici, vânat de crescătorie și vânat sălbatic), de solipede sau de alte specii care pot fi afectate de trichineloză trebuie să fie supuse unui examen trichineloscopic în conformitate cu legislația comunitară care se aplică, cu excepția cazului în care în această legislație există indicații contrare.

(2) Carnea care provine de la animale infectate de trichine trebuie să fie declarată improprie pentru consumul uman.

D. **MORVA**

(1) După caz, solipedele trebuie să fie supuse unei examinări pentru identificarea morvei. Identificarea morvei la solipede cuprinde o examinare atentă a mucoaselor traheei, a laringelui, a cavităților nazale, a sinusurilor și a ramificațiilor acestora, după despicarea capului în plan median și excizia septului nazal.

(2) Carnea care provine de la cai la care a fost diagnosticată prezența morvei trebuie să fie declarată improprie pentru consumul uman.

▼B

E. **TUBERCULOZA**

(1) În cazul în care animalele prezintă o reacție pozitivă sau neconcludentă la tuberculină sau în cazul care există alte motive pentru suspectarea unei infecții, acestea trebuie să fie sacrificate separat față de celelalte animale, luându-se toate precauțiile necesare pentru evitarea riscului de contaminare a celorlalte carcase, a liniei de sacrificare și a personalului prezent în abator.

(2) Toată carnea care provine de la animale la care inspecția *post-mortem* a permis punerea în evidență a unor leziuni tuberculoase în mai multe organe sau părți ale carcasei trebuie să fie declarată improprie pentru consumul uman. Cu toate acestea, în cazul în care a fost evidențiată o leziune tuberculoasă în ganglionii limfatici ai aceluiași organ sau în aceeași parte a carcasei, numai organul afectat sau această parte a carcasei și ganglionii limfatici asociați trebuie să fie declarați improprii pentru consumul uman.

F. **BRUCELOZA**

(1) În cazul în care animalele prezintă o reacție pozitivă sau neconcludentă la un test de depistare a brucelozei sau în cazul care există alte motive pentru suspectarea unei infecții, acestea trebuie să fie sacrificate separat față de celelalte animale, luându-se toate precauțiile necesare pentru evitarea riscului de contaminare a celorlalte carcase, a liniei de sacrificare și a personalului prezent în abator.

(2) Carnea care provine de la animale la care inspecția *post-mortem* a permis punerea în evidență a unei bruceloze acute trebuie să fie declarată improprie pentru consumul uman. În ceea ce privește animalele la care a fost depistată o reacție pozitivă sau neconcludentă la un test de depistare a brucelozei, mamelele, tractusul genital și sângele trebuie să fie declarate improprii pentru consumul uman, chiar dacă nu a fost detectată nici o leziune de acest tip.

▼M12

G. **SALMONELLA**

1. Fără a aduce atingere articolului 1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei ([1]), autoritatea competentă verifică punerea în aplicare corectă de către operatorii din sectorul alimentar a punctului 2.1.4 (criteriu de igienă a procedeelor aplicabil salmonelei din carcasele de porc) din anexa I la respectivul regulament, prin aplicarea următoarelor măsuri:

   (a) eșantionare oficială, folosind aceeași metodă și spațiu de eșantionare ca operatorii din sectorul alimentar. Cel puțin 49 ([2]) de eșantioane aleatorii trebuie prelevate anual din fiecare abator. Acest număr de eșantioane poate fi redus în abatoarele mici, pe baza unei evaluări a riscului; și/sau

   (b) colectarea tuturor informațiilor privind numărul total și numărul de eșantioane pozitive la *Salmonella* prelevate de operatorii din sectorul alimentar în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2073/2005, în cadrul punctului 2.1.4 din anexa I la acesta; și/sau

   (c) colectarea tuturor informațiilor privind numărul total de și numărul de eșantioane pozitive la *Salmonella* prelevate în cadrul programelor naționale de control în statele membre sau regiuni din statele membre în care garanțiile speciale au fost aprobate în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 în ceea ce privește producția de carne de porc.

2. Dacă acest criteriu de igienă a procedeelor nu este respectat în mai multe ocazii, autoritatea competentă solicită operatorului din sectorul alimentar în cauză un plan de acțiune și controlează cu strictețe rezultatul acesteia.

3. Numărul total și numărul de eșantioane pozitive la *Salmonella*, diferențiate între eșantioane prelevate în temeiul punctului 1 literele (a), (b) și (c), atunci când se aplică, se comunică în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]).

([1]) JO L 338, 22.12.2005, p. 1.
([2]) În cazul în care toate sunt negative, 95 % din certitudinea statistică confirmă că prevalența este mai mică de 6 %.
([3]) JO L 325, 12.12.2003, p. 31.

▼B

CAPITOLUL X: MODELE DE CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ

A. MODEL DE CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ PENTRU ANIMALELE VII

CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ

pentru animalele vii transportate de la exploatație la abator

Serviciul competent: .....

Nr.: .....

1. Identificarea animalelor

Specia: .....

Număr de animale: .....

Marcă de identificare: .....

2. Proveniența animalelor

Adresa exploatației de origine: .....

Identificarea localului de stabulație (*): .....

3. Destinația animalelor

Animalele vor fi transportate la următorul abator: .....

Cu următoarele mijloace de transport: .....

4. Alte informații utile

.....

5. Declarație

Subsemnatul, declar că:

— animalele desemnate anterior au făcut obiectul unei inspecții înainte de sacrificare în exploatația menționată mai sus, la ..... (ziua), la ..... (ora) și au fost considerate sănătoase;

— registrele și documentele privind aceste animale sunt conforme cu cerințele legale și nu împiedică sacrificarea acestor animale.

Întocmit la ..... la data de .....
(locul) (data)

Ștampila

.....
(Semnătura medicului veterinar oficial sau desemnat)

(*) Facultativ

▼B

B. MODEL DE CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ PENTRU ANIMALELE SACRIFICATE ÎN EXPLOATAȚIE

CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ

pentru animalele sacrificate în exploatație

Serviciul competent: .....

Nr.: .....

1. Identificarea animalelor

Specia: .....

Număr de animale: .....

Marcă de identificare: .....

2. Proveniența animalelor

Adresa exploatației de origine: .....

Identificarea localului de stabulație (*): .....

3. Destinația animalelor

Animalele vor fi transportate la următorul abator: .....

Cu următoarele mijloace de transport: .....

4. Alte informații utile .....

.....

5. Declarație

Subsemnatul, declar că:

— animalele desemnate anterior au făcut obiectul unei inspecții înainte de sacrificare în exploatația menționată mai sus, la ..... (ziua), la ..... (ora) și au fost considerate sănătoase;

— că animalele au fost sacrificate în exploatație la ..... (ziua) la ..... (ora) și că sacrificarea și sângerarea au fost practicate corect;

— registrele și documentele privind aceste animale sunt conforme cu cerințele legale și nu împiedică sacrificarea acestor animale.

Întocmit la ..... la data de .....
(locul) (data)

Ștampila

.....
(Semnătura medicului veterinar oficial sau desemnat)

(*) Facultativ

▼M9

C. SPECIMEN DE CERTIFICAT SANITAR PENTRU VÂNAT DE CRESCĂTORIE SACRIFICAT ÎN EXPLOATAȚIE în conformitate cu punctul 3 litera (a) din secțiunea III a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

CERTIFICAT SANITAR

pentru vânat de crescătorie sacrificat în exploatație în conformitate cu punctul 3 litera (a) din secțiunea III a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004

Serviciul competent: .....

Nr.: .....

1. Identificarea animalelor

Specie: .....

Numărul de animale: .....

Marcarea de identificare: .....

2. Proveniența animalelor

Adresa exploatației de proveniență: .....

Identificarea societății (*): .....

3. Destinația animalelor

Animalele vor fi transportate la următorul abator: .....

.....

cu următorul mijloc de transport: .....

4. Alte informații pertinente

.....

5. Declarație

Subsemnatul declar că:

— animalele descrise mai sus au fost examinate înainte de sacrificare la exploatația menționată mai sus la ..... (ora) în data de ..... (data) și sunt sănătoase;

— înregistrările și documentația privind aceste animale îndeplinesc cerințele prevăzute de lege și nu împiedică sacrificarea animalelor.

Completat la: ..... ,
(Loc)

la data: .....
(Data)

Ștampila

.....
(Semnătura medicului veterinar oficial sau autorizat)

(*) Opțional.

▼B

ANEXA II

MOLUȘTE BIVALVE VII

CAPITOLUL I: DOMENIUL DE APLICARE

Prezenta anexă se aplică moluștelor bivalve vii și, prin analogie, echinodermelor vii, tunicierilor vii și gasteropodelor marine vii.

CAPITOLUL II: CONTROALE OFICIALE PRIVIND MOLUȘTELE BIVALVE VII CARE PROVIN DIN ZONE DE PRODUCȚIE CLASIFICATE

▼M15

Metoda de referință pentru analiza *E. coli* este detecția și tehnica numărului cel mai probabil (NCP) menționată în standardul EN/ISO 16649-3. Se pot utiliza metode alternative dacă sunt validate pe baza acestei metode de referință, în conformitate cu criteriile stabilite în standardul EN/ISO 16140.

▼B

A. CLASIFICAREA ZONELOR DE PRODUCȚIE ȘI DE RELOCARE

(1) Este necesar ca autoritatea competentă să stabilească amplasarea și limitele zonelor de producție și de relocare pe care le clasifică. În cazul în care este necesar, aceasta poate îndeplini această cerință în cooperare cu operatorul din sectorul alimentar.

▼M15

(2) Autoritatea competentă trebuie să clasifice zonele de producție în care autorizează recoltarea moluștelor bivalve vii în una din cele trei clase, în funcție de nivelul de contaminare fecală. Autoritatea competentă poate coopera cu operatorul din sectorul alimentar în acest sens, în cazul în care această cooperare este adecvată. Pentru clasificarea zonelor de producție, autoritatea competentă trebuie să definească o perioadă de reexaminare a datelor de eșantionare din fiecare zonă de producție și de relocare pentru a determina conformitatea cu standardele menționate la prezentul alineat și la alineatele (3), (4) și (5).

(3) Autoritatea competentă poate clasifica în Zone din clasa A zonele în care pot fi recoltate moluște bivalve vii pentru consumul uman direct. Moluștele bivalve vii introduse pe piață care provin din aceste zone trebuie să respecte standardele de sănătate stabilite în anexa III secțiunea VII capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

Eșantioanele de moluște bivalve vii care provin din aceste zone nu pot să depășească, în ceea ce privește 80 % din eșantioanele colectate în timpul perioadei de reexaminare, limita de 230 *E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar. Restul de 20 % din eșantioane nu trebuie să depășească limita de 700 *E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar.

La evaluarea rezultatelor pentru perioada definită de reexaminare pentru menținerea unei Zone din clasa A, autoritatea competentă poate decide, pe baza unei evaluări a riscurilor realizată printr-o anchetă, să nu ia în considerare un rezultat anormal care depășește limita de 700 *E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar.

▼M6

(4) Autoritatea competentă poate clasifica drept zone de clasă B zonele în care moluștele bivalve vii pot fi recoltate, dar nu pot fi comercializate pentru consumul uman decât după ce au fost supuse unui tratament într-un centru de purificare sau după relocare, pentru a respecta standardele de sănătate menționate la punctul 3. Moluștele bivalve vii care provin din aceste zone nu pot să depășească, în 90 % din eșantioane, limita de 4 600*E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar. În restul de 10 % din eșantioane, moluștele bivalve vii nu trebuie să depășească limita de 46 000*E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar.

▼M15

———————

▼M2

(5) Autoritatea competentă poate clasifica în zonele de clasă C zonele în care moluștele bivalve vii pot fi recoltate, dar nu pot fi introduse pe piață decât după o relocare de lungă durată pentru a respecta standardele de sănătate menționate la punctul 3. Moluștele bivalve vii care provin din aceste zone nu pot să depășească limita de 46 000*E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar. ►M15 ——————— ◄

▼B

(6) În cazul în care autoritatea competentă decide, în principiu, să clasifice o zonă de producție sau de relocare, aceasta trebuie:

(a) să întocmească un inventar al surselor de poluare de origine umană sau animală care pot constitui o sursă de contaminare a zonei de producție;

(b) să examineze cantitățile de poluanți organici emise în cursul diferitelor perioade ale anului, în funcție de variațiile pe anotimpuri ale populației umane și ale populației animale în bazinul hidrografic, în funcție de precipitații, de tratarea apelor reziduale etc.;

(c) să determine caracteristicile circulației poluanților pe baza modelelor cunoscute ale curentologiei (știință care studiază curenții marini), ale batimetriei și ale ciclului mareelor în zona de producție

și

(d) să elaboreze un program de eșantionare a moluștelor bivalve vii în zona de producție, bazat pe examinarea datelor stabilite, cu un număr de eșantioane, o repartizare geografică a punctelor de eșantionare și o frecvență de eșantionare care trebuie să asigure că rezultatele analizelor sunt cele mai reprezentative posibil pentru zona luată în considerare.

B. CONTROLUL ZONELOR DE PRODUCȚIE ȘI DE RELOCARE

(1) Zonele de producție și de relocare clasificate trebuie să fie controlate la intervale regulate pentru a verifica:

(a) că nu există fraude privind originea, proveniența și destinația moluștelor bivalve vii;

(b) calitatea microbiologică a moluștelor bivalve vii în funcție de zonele de producție și de relocare;

(c) posibilitatea prezenței planctonului toxic în apele de producție și de relocare precum și a biotoxinelor în moluștele bivalve vii

și

(d) eventualitatea prezenței contaminanților chimici în moluștele bivalve vii.

(2) În scopul aplicării punctului 1 literele (b), (c) și (d), este necesar să se stabilească planuri de eșantionare care prevăd că aceste controale trebuie să fie efectuate la intervale regulate sau de la caz la caz dacă recoltarea are loc la perioade neregulate. Repartizarea geografică a punctelor de eșantionare și frecvența eșantionării trebuie să asigure că rezultatele analizelor sunt cele mai reprezentative posibil pentru zona luată în considerare.

(3) Planurile de eșantionare care vizează controlul calității microbiologice a moluștelor bivalve vii trebuie să ia în special în considerare:

(a) variațiile probabile ale contaminării fecale

și

(b) parametrii indicați la partea A punctul (6).

(4) Planurile de eșantionare pentru identificarea posibilității prezenței planctonului toxic în apele de producție și de relocare precum și a biotoxinelor în moluștele bivalve vii trebuie să ia în special în considerare eventualele variații ale prezenței planctonului care conține biotoxine marine. Eșantionarea trebuie să cuprindă:

▼B

(a) o eșantionare periodică pentru detectarea unor schimbări în compoziția planctonului care conține toxine și repartizarea geografică a acestora. Orice rezultat care duce la suspiciunea unei acumulări de toxine în carnea moluștelor trebuie să fie urmat de o eșantionare intensivă;

(b) testări periodice ale toxicității pe moluștele din zona afectată care sunt cele mai sensibile la contaminare.

(5) Frecvența eșantionării în vederea analizei toxinelor prezente în moluște trebuie, ca o regulă generală, să fie săptămânală în cursul perioadelor în care este autorizată recoltarea. Această frecvență poate fi redusă pentru zonele specifice sau pentru tipuri specifice de moluște, în cazul în care în urma unei evaluări a riscurilor privind prezența toxinelor sau a fitoplanctonului există indicația unui risc foarte scăzut de episod toxic. Este necesar ca această frecvență să fie mai mare în cazul în care această evaluare arată că o eșantionare săptămânală nu este suficientă. Evaluarea riscurilor trebuie să facă obiectul unei reexaminări periodice în vederea evaluării riscului de apariție a toxinelor în moluștele bivalve vii din aceste zone.

(6) În cazul în care ponderea de acumulare a toxinelor este cunoscută pentru un grup de specii crescute în aceeași zonă, specia care prezintă ponderea cea mai mare poate fi considerată specie de referință. Aceasta va permite exploatarea tuturor speciilor din grup în cazul în care conținuturile de toxine ale speciei de referință sunt mai mici decât limitele regulamentare. În cazul în care conținuturile de toxine ale speciei de referință sunt mai mari decât aceste limite, recoltarea altor specii este autorizată numai în cazul în care analizele suplimentare practicate asupra acestor specii pun în evidență conținuturi de toxine mai mici decât aceste limite.

(7) În ceea ce privește supravegherea planctonului, eșantioanele trebuie să fie reprezentative pentru coloana de apă și să furnizeze informații asupra prezenței speciilor toxice și asupra evoluției populației. În cazul unei evoluții a populației toxice care poate duce la o acumulare de toxine, frecvența eșantionării moluștelor va trebui să crească sau vor fi aplicate măsuri de închidere preventivă a zonelor respective până la obținerea rezultatelor analizelor toxinelor.

(8) Planurile de eșantionare pentru controlul prezenței contaminanților chimici trebuie să permită detectarea oricărei depășiri a conținuturilor stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 466/2001 al Comisiei ([1]).

C. DECIZIILE LUATE ÎN URMA EFECTUĂRII CONTROLULUI

(1) În cazul în care rezultatele eșantionării scot în evidență că nu au fost respectate standardele sanitare privind moluștele sau că este pusă în pericol sănătatea umană, este necesar ca autoritatea competentă să închidă zona de producție în cauză, împiedicând astfel recoltarea moluștelor bivalve vii. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate reclasifica o zonă de producție în zonă din clasa B sau C în cazul în care această zonă respectă criteriile relevante enunțate în partea A și nu reprezintă un risc pentru sănătatea umană.

(2) Autoritatea competentă poate autoriza redeschiderea unei zone de producție închise numai în cazul în care standardele sanitare privind moluștele sunt din nou în conformitate cu legislația comunitară. În cazul în care autoritatea competentă dispune închiderea unei zone de producție din cauza prezenței planctonului sau a conținuturilor excesive de toxine în moluște, redeschiderea acesteia este condiționată de două analize succesive, practicate la un interval de 48 de ore cel puțin ale căror rezultate trebuie să se situeze sub limita regulamentară. În momentul în care ia această decizie, autoritatea competentă poate lua în considerare informația privind evoluția fitoplanctonului. În cazul în care există date solide privind dinamica toxicității unei zone și cu condiția să fie disponibile date recente care indică tendința de scădere a toxicității, autoritatea competentă poate decide să redeschidă zona în cazul în care o singură eșantionare oferă rezultate sub limita regulamentară.

([1]) JO L 77, 16.3.2001, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 655/2004 (JO L 104, 8.4.2004, p. 48).

▼B

D. CERINȚE SUPLIMENTARE ÎN DOMENIUL CONTROLULUI

(1) Autoritatea competentă trebuie să asigure supravegherea zonelor de producție clasificate în care a interzis recoltarea moluștelor bivalve vii sau a condiționat-o în mod special pentru a evita comercializarea produselor nocive pentru sănătatea umană.

(2) Este necesară supravegherea zonelor de producție și de relocare prevăzută în partea B punctul (1), precum și un sistem de control care să includă testări de laborator pentru a verifica dacă operatorii din sectorul alimentar respectă cerințele care se aplică produselor finale în toate etapele producției, prelucrării și distribuției. Acest control vizează în special verificarea conținuturilor de biotoxine marine și de contaminanți care nu trebuie să fie mai mari decât limitele de siguranță și calitatea microbiologică a moluștelor care nu trebuie să prezinte nici un pericol pentru sănătatea umană.

E. ÎNREGISTRAREA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Este necesar ca autoritatea competentă:

(a) să elaboreze și să actualizeze o listă a zonelor de producție și de relocare desemnate, cu indicarea detaliată a amplasării, delimitării și clasificării acestora, în care pot fi recoltate moluștele bivalve vii în conformitate cu cerințele prezentei anexe. Este necesar ca această listă să fie comunicată părților interesate de prezenta anexă, în special producătorilor și responsabililor centrelor de purificare și ai centrelor de expediere;

(b) să informeze imediat părțile interesate de prezenta anexă, cum sunt producătorii și responsabilii centrelor de purificare și ai centrelor de expediere, despre orice modificare privind amplasarea, delimitarea sau clasificarea unei zone de producție, sau despre închiderea acesteia, fie că este temporară sau definitivă

și

(c) să intervină rapid în cazul în care controalele prevăzute de prezenta anexă arată că o zonă de producție trebuie să fie închisă sau reclasificată sau că poate să fie redeschisă.

F. AUTOCONTROLUL EXERCITAT DE CĂTRE OPERATORII DIN SECTORUL ALIMENTAR

Pentru a se pronunța în ceea ce privește clasificarea, deschiderea sau închiderea zonelor de producție, autoritatea competentă poate lua în considerare rezultatele controalelor realizate de către operatorii din sectorul alimentar sau de către organizațiile care îi reprezintă. În acest caz, autoritatea competentă trebuie să fi autorizat laboratorul care va efectua analiza și, după caz, eșantionarea și analiza trebuie să fi fost realizate în conformitate cu un protocol convenit între autoritatea competentă și operatori sau organizația în cauză din sectorul alimentar.

▼M16

CAPITOLUL III: CONTROALE OFICIALE PRIVIND PECTINIDELE, GASTEROPODELE MARINE ȘI ECHINODERMELE CARE NU SE HRĂNESC PRIN FILTRARE, RECOLTATE DIN AFARA ZONELOR DE PRODUCȚIE CLASIFICATE

Controalele oficiale privind pectinidele, gasteropodele marine și echinodermele care nu se hrănesc prin filtrare, recoltate din afara zonelor de producție clasificate, se efectuează în piețe de licitație a peștelui, în centre de expediere și în unități de prelucrare.

Astfel de controale oficiale trebuie să verifice respectarea standardelor sanitare pentru moluștele bivalve vii, menționate în anexa III secțiunea VII capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 853/2004, precum și respectarea altor cerințe menționate în anexa III secțiunea VII capitolul IX din respectivul regulament.

▼B

ANEXA III

PRODUSE PESCĂREȘTI

CAPITOLUL I: CONTROALE OFICIALE ALE PRODUCȚIEI ȘI INTRODUCERII PE PIAȚĂ

(1) Controalele oficiale ale producției și introducerii pe piață a produselor pescărești trebuie să cuprindă în special:

(a) un control periodic al condițiilor de igienă la debarcare și la prima vânzare;

(b) inspecții periodice ale navelor și unităților terestre, inclusiv halele de vânzare prin licitație și piețele de comerț cu ridicata, pentru a verifica, în special:

(i) după caz, dacă sunt încă respectate condițiile autorizării;

(ii) dacă produsele pescărești sunt manipulate corect;

(iii) respectarea cerințelor în ceea ce privește igiena și temperatura

și

(iv) starea de igienă a unităților, inclusiv navele, și a instalațiilor și echipamentelor acestora și igiena personalului

și

(c) controale ale condițiilor de depozitare și transport.

(2) Cu toate acestea, sub rezerva punctului (3), controalele navelor:

(a) pot fi efectuate în cazul în care navele fac o escală într-un port dintr-un stat membru;

(b) vizează toate navele care debarcă produse pescărești în porturile Comunității, indiferent de pavilionul sub care navighează

și

(c) pot, în cazul în care este necesar, în cazul în care autoritatea competentă a statului membru al cărui pavilion îl arborează nava efectuează controlul oficial, fi efectuate când nava este pe mare sau când se află într-un port din alt stat membru sau dintr-o țară terță.

(3) (a) Pentru inspectarea unei nave fabrică sau a unei nave frigorifice care navighează sub pavilionul unui stat membru efectuată în scopul acordării unei autorizări pentru această navă, autoritatea competentă a acestui stat membru este obligată să realizeze inspecții în conformitate cu cerințele din articolul 3, în special în ceea ce privește duratele prevăzute la articolul 3 alineatul (2). În cazul în care este necesar, autoritatea competentă respectivă poate inspecta nava când aceasta se află pe mare sau când se află într-un port din alt stat membru sau dintr-o țară terță.

(b) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru al cărui pavilion îl arborează nava a acordat pentru această navă o autorizare condiționată în conformitate cu articolul 3, autoritatea competentă respectivă poate autoriza autoritatea competentă:

(i) din alt stat membru

sau

(ii) dintr-o țară terță care este menționată într-o listă a țărilor terțe din care este autorizat importul de produse pescărești stabilită în conformitate cu articolul 11, să realizeze o inspecție de monitorizare în vederea acordării unei autorizații definitive sau să proroge o autorizație condiționată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) sau să mențină autorizația în faza de examinare în conformitate cu articolul 3 alineatul (4). În cazul în care este necesar, autoritatea competentă respectivă poate inspecta nava când aceasta se află pe mare sau când se află într-un port din alt stat membru sau dintr-o țară terță.

▼B

(4) În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat membru autorizează autoritatea competentă din alt stat membru sau dintr-o țară terță să realizeze inspecții în numele acesteia în conformitate cu punctul (3), cele două autorități competente stabilesc împreună modalitățile de realizare a acestei inspecții. Este necesar ca aceste modalități să ofere, în special, garanția că autoritatea competentă din statul membru sub al cărui pavilion navighează vasul primește imediat un raport privind rezultatele inspecțiilor și orice suspiciune de neconformitate care să-i permită să ia măsurile necesare.

CAPITOLUL II: CONTROALELE OFICIALE ALE PRODUSELOR PESCĂREȘTI

Controalele oficiale ale produselor pescărești trebuie să cuprindă cel puțin elementele care urmează.

A. EVALUĂRILE ORGANOLEPTICE

Este necesar să fie efectuate controale organoleptice aleatorii în toate etapele producției, prelucrării și distribuției. Aceste controale au drept scop, în special, verificarea respectării criteriilor de prospețime stabilite în conformitate cu legislația comunitară. Aceasta înseamnă, în special, să se verifice, în toate etapele producției, prelucrării și distribuției, dacă produsele pescărești depășesc liniile de bază cel puțin ale criteriilor de prospețime stabilite în conformitate cu legislația comunitară.

B. INDICATORII DE PROSPEȚIME

În cazul în care examinarea organoleptică pune sub semnul întrebării prospețimea produselor pescărești, pot fi prelevate probe care să fie supuse unor testări în laborator pentru determinarea conținuturilor de azot bazic volatil total (TVB-N) și de azot-trimetilamină (TMA-N).

Autoritatea competentă trebuie să utilizeze criteriile stabilite de legislația comunitară.

În cazul în care evaluarea organoleptică pune sub semnul întrebării și alți parametri care pot afecta sănătatea umană, este necesar să fie prelevate probe corespunzătoare în scopul verificării.

C. HISTAMINA

Este necesar să fie efectuate teste aleatorii de control al histaminei în scopul verificării respectării conținuturilor stabilite de legislația comunitară.

D. REZIDUURILE ȘI CONTAMINANȚII

Este necesar să fie adoptate dispoziții pentru a controla nivelurile de reziduuri și de contaminanți în conformitate cu legislația comunitară.

E. CONTROALELE MICROBIOLOGICE

Este necesar să fie efectuate controale microbiologice, în cazul în care acest lucru este necesar în conformitate cu normele și criteriile stabilite în această privință de legislația comunitară.

F. PARAZIȚII

Este necesar să fie efectuate teste aleatorii în scopul verificării respectării legislației comunitare privind paraziții.

▼M6

G. PRODUSE PESCĂREȘTI TOXICE

Trebuie efectuate controale pentru a garanta că:

1. produsele pescărești provenite din pești toxici din următoarele familii nu sunt comercializate: *Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae* și *Canthigasteridae*;

▼M6

2. produsele pescărești proaspete, preparate și prelucrate din familia *Gempylidae*, în special *Ruvettus pretiosus* și *Lepidocybium flavobrunneum*, nu pot fi comercializate decât ambalate sau împachetate și trebuie etichetate în mod corespunzător pentru a informa consumatorul cu privire la metodele de preparare și/sau de fierbere, precum și cu privire la riscul generat de prezența substanțelor care pot provoca tulburări gastrointestinale. Denumirile științifice și denumirile comune ale produselor pescărești trebuie specificate pe etichetă;

3. produsele pescărești care conțin biotoxine, cum ar fi *Ciguatera* sau alte toxine periculoase pentru sănătatea umană, nu sunt comercializate. Totuși, produsele pescărești provenite din moluște bivalve, din echinoderme, tunicate și gasteropode marine pot fi comercializate în măsura în care au fost produse în conformitate cu secțiunea VII din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 și respectă standardele stabilite în capitolul V punctul 2 din secțiunea menționată.

▼B

CAPITOLUL III: DECIZII ÎN URMA EFECTUĂRII CONTROALELOR

Este necesar ca produsele pescărești să fie declarate improprii pentru consumul uman:

1. în cazul în care controalele organoleptice, chimice, fizice sau microbiologice sau examenele pentru identificarea paraziților arată că acestea nu sunt în conformitate cu legislația comunitară relevantă;

2. în cazul în care au în părțile comestibile conținuturi de contaminanți sau de reziduuri care depășesc limitele stabilite de legislația comunitară sau la niveluri care fac ca absorbția alimentară calculată să depășească dozele zilnice sau săptămânale admisibile pentru oameni;

3. în cazul în care provin din:

   (i) pești toxici;

   (ii) produse pescărești care nu respectă cerințele capitolului II partea G punctul (2) privind biotoxinele

   sau

   (iii) moluște bivalve, echinoderme, tunicieri sau gasteropode marine care conțin o cantitate totală de biotoxine marine care depășește limitele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 853/2004

   sau

4. în cazul în care autoritățile competente consideră că acestea pot constitui un risc pentru sănătatea publică sau animală sau sunt, din orice alt motiv, improprii pentru consumul uman.

▼M4

ANEXA IV

LAPTE CRUD, COLOSTRU, PRODUSE LACTATE ȘI PRODUSE PE BAZĂ DE COLOSTRU

CAPITOLUL I: CONTROLAREA EXPLOATAȚIILOR CARE PRODUC LAPTE ȘI COLOSTRU

1. Animalele din exploatațiile care produc lapte și colostru trebuie să facă obiectul unor controale oficiale cu scopul de a verifica dacă sunt respectate condițiile de sănătate animală privind producția de lapte crud și de colostru, și în special starea de sănătate a animalelor și utilizarea produselor medicinale de uz veterinar.

   Controalele respective se pot desfășura odată cu controalele sanitar-veterinare realizate în temeiul dispozițiilor comunitare privind sănătatea animală sau publică sau bunăstarea animalelor și pot fi efectuate de un veterinar autorizat.

2. În cazul în care există motive de a suspecta că nu sunt respectate cerințele de sănătate animală, starea generală de sănătate a animalelor trebuie să facă obiectul unui control.

3. Exploatațiile care produc lapte și colostru trebuie să facă obiectul unor controale oficiale cu scopul de a verifica dacă sunt respectate cerințele în materie de igienă. Aceste controale oficiale pot consta în special în inspecții și/sau o monitorizare a controalelor efectuate de organizațiile profesionale. În cazul în care se dovedește că nu există condiții adecvate de igienă, autoritatea competentă trebuie să verifice că se adoptă măsurile adecvate pentru remedierea situației.

CAPITOLUL II: CONTROLAREA COLECTĂRII LAPTELUI CRUD ȘI A COLOSTRULUI

1. În cazul laptelui crud și al colostrului, autoritatea competentă trebuie să monitorizeze controalele efectuate în conformitate cu anexa III, secțiunea IX, capitolul 1, partea III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

2. În cazul în care operatorul din sectorul alimentar nu a remediat situația în trei luni de la prima notificare cu privire la nerespectarea criteriilor privind conținutul de germeni și/sau de celule somatice, trebuie suspendată livrarea de lapte crud și de colostru provenind din respectiva exploatație producătoare sau, în conformitate cu o autorizație specifică sau cu instrucțiuni generale de la autoritatea competentă, trebuie să facă obiectul unor cerințe privind tratamentul și utilizarea sa, necesare pentru protejarea sănătății publice. Suspendarea sau cerințele respective trebuie să rămână în vigoare până în momentul în care operatorul din sectorul alimentar dovedește că laptele crud și colostrumul îndeplinesc din nou criteriile impuse.

▼B

ANEXA V

UNITĂȚI DISPENSATE DE OBLIGAȚIA DE A FI MENȚIONATE ÎN LISTA PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 12 ALINEATUL (1)

Următoarele unități din țări terțe nu trebuie să fie menționate în listele stabilite și actualizate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4):

1. unitățile care prelucrează produse de origine animală pentru care anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 nu stabilește nici o cerință;

2. unitățile care asigură exclusiv activități de producție primară;

3. unitățile care asigură exclusiv operațiuni de transport;

4. unitățile care efectuează exclusiv depozitarea produselor de origine animală pentru care nu este necesară o reglementare a temperaturii.

▼B

ANEXA VI

CERINȚE PRIVIND CERTIFICATELE CARE ÎNSOȚESC IMPORTURILE

(1) Reprezentantul autorității competente din țara terță de expediere care eliberează un certificat care însoțește un lot de produse de origine animală destinate Comunității trebuie să semneze certificatul și să se asigure că acesta are o ștampilă oficială. Această cerință este valabilă pentru fiecare pagină a certificatului în cazul în care acesta are mai multe pagini. În cazul navelor fabrică, autoritatea competentă poate autoriza căpitanul sau un alt ofițer al navei să semneze certificatul.

▼M4

(2) Certificatele trebuie să fie redactate cel puțin în limba oficială (sau limbile oficiale) a (ale) statului membru destinatar și a (ale) statului membru în care se efectuează controlul la frontiere, sau să fie însoțite de o traducere autorizată în limba respectivă (sau limbile respective). Cu toate acestea, statele membre pot accepta să fie utilizată o limbă oficială din Comunitate, alta decât limba lor.

▼B

(3) Este necesar ca versiunea originală a certificatului să însoțească loturile la intrarea în Comunitate.

(4) Certificatele trebuie să conțină:

(a) o foaie de hârtie unică

sau

(b) două sau mai multe pagini care fac parte dintr-o foaie de hârtie unică și indivizibilă

sau

(c) o secvență de pagini numerotate pentru a arăta că este vorba de o pagină specifică a unei secvențe finite (de exemplu: „pagina 2 din 4”).

(5) Certificatele trebuie să poarte un număr de identificare unic. În cazul în care certificatul este format dintr-o secvență de pagini, fiecare pagină trebuie să indice acest număr.

(6) Certificatul trebuie să fie eliberat înainte ca lotul la care se referă să înceteze a fi supus controlului autorității competente din țara terță de expediere.